Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 5 (1755) ♦ Вівторок, 13 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

Допоки буду Головою Верховної Ради — українська земля не продаватиметься

Дводенна робоча поїздка глави парламенту в Черкаську область видалася щільною. Олександр Мороз побував на підприємствах хімічної промисловості та машинобудування, зустрівся з професорсько-викладацьким складом Уманської сільськогосподарської академії та Уманського педінституту, громадськістю чотирьох міст і районів, перетнувши при цьому область із заходу на схід.

Інтерес черкащан до спілкування з високою державною особою був надзвичайно великий. Не зважаючи на негоду, на зустрічі у райцентрах приходили по кілька тисяч чоловік, котрих не міг умістити найпросторіший зал. Люди стояли навіть у вестибюлях і коридорах, слухаючи радіотрансляцію виступу Голови Верховної Ради України. Причому на «пролог» Олександр Олександрович витрачав 10—15 хвилин, решту часу — 2—3 години —відповідав на сотні запитань присутніх.

Людей цікавило все: від налагодження вчасної виплати зарплати і пенсій, відвідування депутатами пленарних засідань Верховної Ради до відносин України з НАТО і голови Соціалістичної партії з лідером Прогресивної соцпартії...

Олександр Олександрович на всі ці запитання відповідав з притаманною йому чіткістю думки, лаконічно й доступно. Іноді з нотками іронії: яке запитання —така й відповідь.

(Закінчення на 2-й стор.).

Польові новини: зимові жнива

Ще не вмерла кукурудза

(Читайте на 16-й стор.).

КІНЕЦЬ СВІТЛА

Енергетики, через величезну заборгованість споживачів, позбавлені можливості оперативно і в достатній кількості забезпечувати паливом теплові електростанції та котельні, а також збалансувати споживання і виробництво енергії (особливо в денний час). Це, в свою чергу, призводить до порушення надійної роботи енергосистеми України. Надзвичайне становище в енергетиці країни, введене ще торік восени, зберігається.

Основними боржниками є бюджетні організації. Серед них тільки столичні заборгували більше 43 млн. грн. (за електроенергію) і більше 142 млн. грн. (за теплову енергію). «Житлоремфонд» за тепло винен 411,148 млн. грн., а за електроенергію — 13,369 млн. грн. У зв'язку з цим Київенерго повідомляє про можливі масові від'єднання споживачів без попереднього повідомлення. За диспропорції споживання і виробництва, дефіциту теплопостачання просто спрацьовує система автоматичного частотного розвантаження (особливо в ранкові та вечірні години). Тож як зимуватимемо?

Про проблеми енергетики читайте на 13-й сторінці.

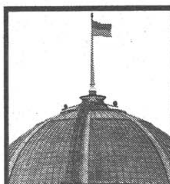
Ми заборгували Міненерго близько 3 мільярдів гривень!

Діалог можливий?

Вашингтон і Тегеран готові закопати сокиру війни

4

Держава і право

5-12

Група «Єдність» зросте після виборів

З прес-конференції партії «Громада»

Лідер депутатської групи і партії Павло Лазаренко переконаний, що боротьба з «Громадою», яку ведуть владні структури, — реалізація секретного плану Ради національної безпеки й оборони, який оприлюднили московські «Независимая газета» і «Правда-5». А тому депутатська група «Єдність» вирішила на нинішній сесії внести проект закону про процедуру імпічменту і постанови Верховної Ради про створення спеціальної слідчої комісії для розслідування оприлюдненої записки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вітаємо!

Олена - чемпіонка

На чемпіонаті світу з водних видів спорту в Австралії золоту медаль у змаганнях із стрибків у воду з десятиметрової вишки виборола Олена Жупіна із Запоріжжя.

○ Цього року загинуло вже 8 шахтарів у Донецькій і Луганській областях.

○ Дефіцит держбюджету за грудень збільшився на 958 млн. грн. і на кінець 1997 року становив 5189 млн. грн.

○ Президент України наклав вето на закон про вибори до місцевих органів влади.

P.S.

Нарада у Верховній Раді України

12 січня у Верховній Раді України відбулася нарада голів комітетів та керівників депутатських фракцій і груп, на якій розглянуто ряд питань законотворчого процесу.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зазначив, що за час восьмої сесії, яка у січні завершує свою роботу, парламент у цілому справився з переліком головних питань порядку денного. За 50 пленарних днів протягом вересня—грудня прийнято 106 законів і постанов. Ще 28 законодавчих актів розглянуто повторно з урахуванням пропозицій Президента, в результаті чого шляхом подолання вето підтверджено 7 раніше прийнятих законів, 16 прийнято з поправками Президента.

За своєю результативністю і особливо за суттю восьма сесія є найбільш продуктивною.

Учасники наради обговорили розклад засідань на 13—18 січня, який передбачає розгляд майже 60 питань. Зокрема, на пленарні засідання пропонується винести законопроекти про додаткові заходи щодо покриття дефіциту державного бюджету, залучення до державного бюджету України додаткових коштів, управління державним майном, про Основи законодавства України про загальнобов'язкове державне соціальне страхування, про радіаційний захист людини, про комітети і комісії Верховної Ради України, про Раду національної безпеки і оборони тощо. До розкладу включено також 10 документів про ратифікацію ряду договорів, угод та конвенцій, в тому числі Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Група «Єдність» зросте після виборів

(Початок на 1-й стор.).

Окрім того, лідери «Громади» вважають, що нинішні владні структури несуть загрозу Україні. Різко зростає зовнішня й внутрішня заборгованість, процвітає корупція і організована злочинність. А тому треба об'єднати зусилля національних партій, аби не допустити подальшого пограбування України. «Громада» розраховує на широку підтримку виборців, аби привести до Верховної Ради наступного скликання сто і більше депутатів і суттєво вплинути на різкі зміни у внутрішній економічній і соціальній політиці.

П'ять кроків до перемоги

Понад 300 кандидатів у депутати від партії «Громада» 10 січня у Києві визначили тактику і стратегію успіху на майбутніх парламентських виборах.

Розроблений план можна умовно назвати «П'ять кроків «Громади», відзначив Павло Іванович.

Зокрема, перед партією стоїть завдання вибудувати своєрідну виборчу піраміду і поборотися за місця не тільки до Верховної, а й рад усіх рівнів.

Павло Лазаренко підкреслив, що, як показали соціологічні дослідження, у виборах візьмуть участь від 20 до 25 мільйонів громадян України. 16 мільйонів — пенсіонери, які не поважають нинішню владу у повному розумінні цього слова.

«Хатинка» вартістю 28 мільйонів доларів

Тема взаємин «Громади» з владою була домінуючою на прес-конференції. Адже незадовго до новорічних свят у ряді видань з'явилися натяки на те, що Павло Лазаренко перебуває за межами України, оскільки, мовляв, проти нього порушено кримінальну справу.

Однак, як з'ясувалося, лідер «громадівців» Україну покидати не збирається, він — лікувався. «Тепер можу працювати знову в тому ж обсязі,» — підкреслив Павло Лазаренко.

Кримінальна справа, на його думку, сфальсифікована, бо агрофірма «Наукова» може лише за півтора року виробити продукції на півтора мільйона доларів. Отож, щоб перегнати таку суму на закордонні рахунки, яких, до речі, не існує у природі, треба було реалізувати усі плоди півторарічної праці.

Як повідомив Павло Лазаренко, в агрофірми «Наукова» вилучено всю документацію за 6 років роботи, перевірено 19 рахунків. Не знайшли жодного підпису, жодної резолюції керівника Дніпропетровської області. Днями бригада Генеральної прокуратури повернулася ні з чим із Швейцарії, а на область накотилася чергова лавина перевіряючих, п'ята за короткий проміжок часу.

Така сама ситуація і з урядовою дачею, яку було відремонтовано ще до призначення Павла Лазаренка Прем'єр-міністром. Щоправда, на прес-конференції лідер «Громади» пообіцяв оприлюднити через низку видань документи про будівництво «хатинки», яка обійдеться платникам податків у 28 мільйонів доларів.

«У державі є лише одна особа, яка може це дозволити собі», — підкреслив Павло Лазаренко, відповідаючи на запитання вашого кореспондента про те, для кого ж зведено ту «хатинку».

Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Олександр МОРОЗ: Допоки буду Головою Верховної Ради — українська земля не продаватиметься

(Початок на 1-й стор.).

Про економіку: щоб досягти рівня 1990-го, нам потрібно десять років

Акціонерне товариство «Уманьферммаш» випускає різноманітну техніку і обладнання для потреб сільського господарства. Його бурякозбиральні комплекси, кормоцехи, млини дістали схвальну оцінку фахівців і виробничників. АТ нині має чимало замовників. Однак замовник, на жаль, ще не є платником в одній особі. «Уманьферммаш», розповідав на зустрічі з Олександром Морозом голова правління АТ Анатолій Липкань, випустило торік продукції більш як на 6 мільйонів гривень і... залишило без зарплати своїх працівників. Чому? Відповідь проста: у замовників-сільгосппідприємств немає грошей, щоб розплатитися за виготовлену для них продукцію. А тим часом надходять з-за кордону аналогічна техніка і обладнання, тільки дорожчі і привабливіші зовні.

Чому проголошений згори курс на захист вітчизняного товаровиробника виявився черговим гаслом для легковірних?

Голова Верховної Ради висловив своє бачення економічної ситуації, що склалася у державі. Нинішня глибока соціально-економічна криза — наслідок продуманої, спланованої політики, авторами якої виступили «доброзичливці» з Заходу, а виконавцями — доморослі «реформатори». Останні, напевно, перевершили сподівання своїх натхненників, розкрутивши лише за кілька років гіперінфляцію, обвальну приватизацію, сертифікацію, завершивши все це стагнацією виробництва і фінансовою кризою. Складений поспіль міф під назвою «Захід нам допоможе» і байка про доброго дядечка-інвестора, швидко розвіялися, непристойно оголивши руїни того, що називалося народним господарством країни.

Потрібно провести серйозну корекцію реформ. У програмі Соцпартії виписано основні напрями, і будь-який уряд — нинішній чи завтрашній — може взяти їх за керівництво до дії. Найближчі місяці чи навіть тижні покажуть, чи зможе держава втриматися і не провалитися у фінансову прірву. Щомісяця мусимо сплачувати борг у 600 мільйонів гривень і більше. Це неймовірний тягар, якщо врахувати мізерні надходження до бюджету. По суті, вже запалено гніт, і від уряду і Президента залежатиме: загасять його чи пролунає вибух страшної сили...

Діалог

Начальник обласного об'єднання «Черкаситеплокомуненерго» Я. Шепель:

— Борг населення області за тепло становить нині 13 мільйонів гривень. 16 категорій пільговиків утруднюють і так складну ситуацію з платежами. Де вихід?

Олександр Мороз:

— Вважаю, що необхідно ввести податок на особисте майно громадян. Якщо, наприклад, людина змогла спорудити палац-дачу за 100—200 тисяч доларів (а таких «хатинок» навкруг міст, як грибів після дощу!), то зможе сплачувати і відповідний податок.

Про приватизацію: наламали дров, тепер час складати

Вдалішої ілюстрації і, на жаль, найгіркішої про обвальну приватизацію та її наслідки годі було шукати: велет хімічної промисловості України Черкаський комбінат хімволокна приватизовано за ...1 мільйон доларів. «Якби на Заході продали таке суперпідприємство за цю суму — його господар відразу повісився б», — прокоментував почуте Голова Верховної Ради. Слава Богу, всі черкаські «хіміки» живі, хоч і не дуже здорові, але на запитання Олександра Олександровича, хто тепер власник підприємства, генеральний директор АТ Юрій Турчаненко відповісти не зміг. Частина акцій, з'ясувалося, — на руках трудового колективу, частина — у самого Турчаненка та його «команди», а контрольний пакет «переходить з рук у руки»... Підприємство працює на давальницькій сировині, відправляє всю вироблену продукцію за кордон, залишаючи рідним пенатам лише дим і шкідливі викиди. Оплата праці, незважаючи на «хімію», низька — 150—170 гривень, з яких майже половину доводиться витрачати на оплату комунальних послуг та квартиру.

Діалог

Начальник текстильного цеху «Хімволокна» Л. Балицька:

— Олександре Олександровичу, я пропрацювала на хімічному виробництві понад 30 років. Час уже виходити на пенсію. Але чи можна нині прожити на 49 гривень пенсії? Чому Верховна Рада «підстригла» усіх пенсіонерів» під один гребінець?

О. Мороз:

— Це «стрижка» не Верховної Ради, а Кабінету міністрів, його сумнозвісного декрету 1992 року. Парламент нині виправляє цю помилку. Пенсії будуть проіндексовані, диференційовані відповідно до трудового внеску і стажу. Щоб підвищити гарантійність пенсій, пропоновано створити Національний пенсійний фонд, залучивши до нього певну частку акцій рентабельних підприємств та добровільні внески громадян. Усе це, вважаю, сприятиме успішному проведенню пенсійної реформи.

Про заощадження. Повернути гроші і довіру до держави

Про це йшлося на всіх зустрічах: в Умані і Тальному, Смілі і Черкасах.

Внесену главою парламенту пропозицію про поетапне повернення заощаджень населенню народні депутати схвалили. Щоправда, знайшлися «відмінники» з арифметики, котрі підрахували, що потрібно буде близько 600 років, якщо держава розраховуватиметься запропонованими темпами і сумами. На щастя, контраргумент «арифметиці» був: переважна більшість, понад 60 відсотків вкладів громадян, — це невеликі суми, від тисячі до шести тисяч карбованців, і їх можна видати за 6—10 років... А може, й раніше — якщо буде повернено незаконно вивезений за кордон капітал. Над цим також працюватиме Верховна Рада.

Про реформи на селі: «Допоки я буду главою парламенту, українська земля не продаватиметься»

Авторитет, могутність нашої держави робитиме АПК. Без сумніву, реформування сільгосппідприємства потрібне. Справжні господарі нехай об'єднуються, зміцнюють свою трудову спілку. Хто цього не хоче — хай сам про себе дбає. Але ні в якому разі не можна розпорошувати господарство, позбавляючи його можливості запровадження індустріальних технологій, тим більше перетворювати землю у товар. То байки для простачків, що продуктивність землі залежить від того, чи вона у товарному обороті, чи ні. У Китаї, Ізраїлі, Голландії земля не є товаром, а результати господарювання їх селян добре усім відомі. Ось чому я не стомлююся повсякчас повторювати: допоки буду Головою Верховної Ради України — українська земля не продаватиметься! В Україні житиме в майбутньому 80 мільйонів чоловік, і наша держава буде сильною і квітучою —від неї великою мірою залежатиме добробут у всьому світі. Я в це вірю.

Не обійшлося без запитань і про особисте життя. Олександр Олександрович не уникав відповідей. Розповів, що робочий день у нього часто затягується до 23.00—23.30. Однак, щоб завжди бути у формі, намагається двічі-тричі на тиждень відвідувати басейн, де викладається на всі сто: за рік «долає» по 200 кілометрів! Полюбляє і веслування на човні. Річкові дистанції його також вимірюються на рік у кілька сотень кілометрів.

З телевізійного запису на черкаській студії «Рось»

— Олександре Олександровичу, за опитуваннями, проведеними ЗМІ, вас названо політиком 1997 року. Як ви до цього ставитеся?

— Абсолютно байдуже. Не час займатися номінаціями і рейтингами. Я ніколи не ходив на всі ці збори і вручення призів. Це суєта. Нині потрібно працювати. А час, років приблизно через 10—15, покаже, хто ким був.

— Чи збираєтеся ви у 1999 році боротися за пост Президента України?

— Дасть Бог день...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

У кого — борщ пісний, а в кого — перли дрібні

Нотатки з прогулянки

ПРО ТЕ, що Президент України Леонід Кучма приїде до Трускавця, в цьому курортному містечку Прикарпаття говорили, як заведено, по всіх усюдах. Навіть чутки про аварію водогону пов'язували з цим приїздом. Мовляв, ніякої аварії немає, систему водопостачання вирішено в авральному порядку відремонтувати, щоб не сталося чого під час перебування Президента у Трускавці.

І от 3 січня близько сьомої вечора президентський кортеж вкотився до «Кришталевого палацу» —престижного санаторію. Та ще до приїзду Президента за тиждень у «Кришталевому» почалось якесь незатишне пожвавлення. Це бадьорим кроком сновигала територією «Кришталевого палацу» охорона-обслуга. І тим самим кроком і переговорами по рації на ходу вона дуже відрізнялася від розслабленої відпочивальної публіки. А зміна варти відбувалася так часто, що розмірене «кришталеве» життя на такому ажіотажно-вийовничому тлі мало навіть якийсь непристойний вигляд.

Персонал санаторію, однак, по-батьківськи жалів охорону. Мовляв, важка служба у хлопців з президентського оточення: 210 чоловік змушені навіть на Святвечір поза домівкою перебувати.

— І спало ж на думку Президентові у святковім січні влаштувати собі відпочинок, — бідкалася медсестричка. — Приїхав би у березні, скажімо, коли тут природа пробуджується...

Так, либонь, невтямки жалісливому персоналові, що в березні гряде справа важливіша. А втім, чому б і не в січні відпочивати Президентові? Адже саме у святковім січні так приємно відчути казковість Святвечора, Різдва, Нового року, Василя, Йордані... У цьому райському куточку країни вміють святкувати. Та от лихо: «Кришталевий палац» не святкує, він —спецоб'єкт. На підходах до нього рясно від червоних беретів нацгвардійців з кийками, на посту біля входу — міліціонери при великих зірках на погонах. Міліцейських чинів приставлено, щоб у разі спроб проникнення чужих елементів оперативно зреагувати. А в «Кришталевому» — скутість. Мешканці його тримаються осторонь резиденції для високих гостей, розташованої на території санаторію, щоб не привернути до себе палкий погляд, а ще гірше —пильність охорони. Тільки от невтямки це справжнісіньким місцевим мешканцям «Кришталевого палацу» — сімейству «двортер'єрів», які вподобали собі дві—три ялиці поблизу корпусу для Президента. Вона, ота собача родина, всіх зустрічає тут із захватом, сподіваючись ласощів. До приїзду президентської охорони гавкання від них не було чути, а тут брати наші менші наче показилися. Гавкають, виють. Надто коли гвардійці, карбуючи крок, гримотять асфальтом «Кришталевого» металом набійок. А ще коли їх навчені побратими — сторожові собаки, що перебувають у розпорядженні охорони Президента, подають голос. Отоді вже багатоголосся лине... Хто кого перегавка. Небезпечно це для аборигенів. Дискримінація можна.

Санаторій спорожнів, відпочивальників тут, здається, менше, аніж «спеців». Щоправда, невідомо —чи то через приїзд Президента, чи то через кількість і якість його супровідного контингенту. Зрозуміло одне: витрати несе платник податків, отже, всі ми, а конкретно — ніхто. Збитки від розмаху не лягли тягарем на одного власника, як це було, приміром, улітку в Каховці. Там було потолочено кукурудзяне поле КСП, розташоване поблизу з СП, що його відвідував Президент, аби переконатися в успішному розвиткові інвестиційної політики на прикладі шведського бізнесу. Тож тоді президентська охорона витоптала кукурудзяне поле, а голова колективного сільгосппідприємства мав намір відшкодувати збитки через суд. Щоправда, позов його був до... СП, а не до охорони Президента.

У платника податків не запитують, скільки він ладен заплатити за утримання поголів'я президентської охорони. Голова парламенту, щоправда, також про це не запитує. Але ж задовольняється кількома особами охорони, а вже обслуги в нього й поготів жодної немає. І все це не тому, що рангом він набагато нижчий, ні, ранги їх вельми близькі. Просто Олександр Мороз —людина іншого штибу.

Наш платник податків розуміє: охорона потрібна. Та його гризе сумнів щодо розмаху, коли такі злидні довкола. Та ні, які там злидні! Про це думаєш, висячи над Карпатами у кріслі гігантського підіймача на гору Тростяну. Україна багата. Тільки як тому багатству дати раду? Либонь, вдалу для платників податків відповідь на це запитання знайшов наш Президент, висячи над Карпатами. Звідти, може, видно, в кого борщ пісний.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про встановлення величини вартості межі малозабезпеченості та розміру мінімальної заробітної плати на 1998 рік

Стаття 1. З 1 січня 1998 року встановлюється величина вартості межі малозабезпеченості в розмірі 73,7 гривні на місяць.

Стаття 2. З метою поетапного наближення до величини вартості межі малозабезпеченості встановлюється розмір мінімальної заробітної плати з 1 січня 1998 року — 45 гривень. Розмір мінімальної заробітної плати переглядається поквартально разом з уточненням показників Державного бюджету України.

Стаття 3. Кабінету Міністрів України до 15 січня 1998 року внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів, у нормах яких для розрахунків застосовується мінімальний розмір заробітної плати.

До прийняття Верховною Радою України зазначених змін до законів розмір мінімальної заробітної плати не застосовується як розрахункова величина для визначення розмірів допомоги, компенсаційних та інших виплат.

Кабінету Міністрів України здійснювати перегляд цих норм, виходячи з реальних можливостей видаткової частини Державного бюджету України на 1998 рік.

Стаття 4. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1998 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 24 грудня 1997 року.

Репліка

Новорічні казки від «7 днів»

Я не заздрю Вадиму Долганову, навпаки — співчуваю. Важко все-таки через стільки років знову опинитися в ролі агітатора й пропагандиста. Щоправда, відтепер уже не трудових перемог на шляху до комунізму і навіть не мемуарів старіючих лідерів колишньої супердержави.

Він змушений шукати аргументи, щоб виправдати дії глави держави, показати, як той піклується про добробут людей на фоні економічного занепаду. А оскільки важко людям пояснити, чому, наприклад, за 9 місяців минулого року від приватизації 1500 підприємств отримано лише 48 мільйонів гривень за вартості їхнього майна 4,2 мільярда, то й лишається одне: пообіцяти надходження у держказну 2 мільярдів гривень.

А знаєте, коли це станеться? Тоді, як Фонд держмайна буде підпорядкований Кабінету міністрів. Дарма, що в. о. Генпрокурора Олег Литвак у парламенті навів чимало прикладів порушень законодавства у ході роздержавлення майна. Дарма, що в Росії, де такий самий фонд підпорядкований уряду, приватизаційні «скандали» минулого року мали обвальний характер.

Хіба потрібна об'єктивність, точність, аналіз, коли розпочинається приватизація найласіших підприємств України? Коли добрі дядечки з товстими гаманцями вже вишикувалися в чергу, щоб за безцінь скупити українську курку, яка могла б нести золоті яйця для держави. Не виключено, що, до всього, вони погодяться поділити вміст гаманця не тільки з Українською державою, а й з конкретним чиновником.

Щоправда, в цьому разі незрозуміло, як депутатський імунітет заважає приватизації. Скоріше, він потрібен чиновникам, які хочуть приватизацію перекласти на власні плечі і заодно позбутися пильного депутатського нагляду.

Але що зробиш? Отож не тільки «Чіка», а й Вадим Долганов змушений розповідати новорічні сни і казки. Шкода таланту.

В. К.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Хто кому оголошує догани?

Місцеве самоврядування: проблеми зростання

НУ Й ГОЛОВОЛОМКУ підкинула своїм читачам обласна газета «Радянське Прибужжя»! Втім, явної провини редакції в тому начебто й немає: газета просто оприлюднила офіційну відповідь на свій критичний виступ.

Однак про все по порядку. У квітні 1997 року до Єланецької районної ради народних депутатів надійшло подання прокурора цього району щодо одержання згоди на притягнення до адміністративної відповідальності заступника голови ради Миколи Більчука. Коли коротко і мовою офіційних документів — за перевищення повноважень у питанні видачі дозволів на право реалізації пально-мастильних матеріалів. Час ішов, а з райради — ні гу-гу. І вже на початку вересня старший помічник прокурора області з питань нагляду за додержанням законодавства про адмінпорушення Є. Костаневич публікує в «Радянському Прибужжі» кореспонденцію під заголовком «Імунітет — хвороба вірусна», в якій наводить ряд фактів правопорушень з боку службових осіб виборних органів місцевого самоврядування. Є там і такий абзац: «На заступника голови Єланецької райдержадміністрації М. С. Більчуна, депутата райради, теж складено протокол за корупційні діяння. Прокурором району внесено подання на сесію райради. Побачимо, чи дасть вона на це згоду...».

Мусимо зазначити, що в цих трьох реченнях помічник прокурора припустився, на жаль, одразу кількох помилок. По-перше, прізвище Миколи Степановича не Більчун, як написано, а Більчук. По-друге, він обіймав посади заступника голови не райдержадміністрації, а райради. Нарешті, що означають оті слова: «Побачимо, чи дасть вона на це згоду»? Згоду — на що? Мабуть, якщо висловитися чіткіше, на притягнення до адміністративної відповідальності. А тепер зрівняймо дати: кінець квітня і початок вересня. Між ними —чотири місяці. А у публікації старший помічник прокурора сам пише, що поки триває паперова тяганина у зв'язку з такими поданнями, то «двомісячний термін, передбачений ст. 38 Кодексу України про адміністративні порушення, вже й вичерпався». То якої тоді, спитати б, згоди від райради стосовно М. Більчука можна було очікувати у вересні? Адже термін минув... Он скільки туману! Та про все це зазначаємо лише побіжно. Далі — по суті.

Невдовзі на виступ старшого помічника прокурора надійшла офіційна відповідь, яку й опублікувало «Радянське Прибужжя». Під нею, що одразу викликає подив, підпис: «М. Завгородній, голова Єланецької райдержадміністрації». Чому це раптом він повідомляє у відповіді, що «розпорядженням голови районної ради М. С. Більчуку за перевищення своїх повноважень... оголошено догану»? Невже догани, винесені в райраді, фіксуються чи, може, погоджуються в райдержадміністрації? А те, чому подання прокурора не розглянуто, Микола Дмитрович «популярно» пояснює: «У зв'язку з перенесенням терміну проведення сесії районної ради із прийняття бюджету на 1997 рік вищевказане подання прокурора в термін, встановлений ст. 38 Кодексу України про адміністративні порушення, розглянуто не було». На городі бузина, як мовиться, а в Києві дядько. До чого тут бюджет, коли йдеться про правопорушення з боку наділеної владою людини? Правильно, не скликати ж заради цього сесію. Але що, депутати в Єланці збираються лише від бюджету до бюджету, інших питань не розглядають? Уже все повирішували? Чи, може, в даному разі просто застосовано тактичний хід, аби отой термін таки минув?

Хоч би як там було, а Микола Більчук хоча й не був притягнутий до адміністративної відповідальності, та стягнення від свого безпосереднього начальника —голови райради таки отримав. Ось тільки чому про це повідомляє голова райдержадміністрації? Наводжу довідки, і багато що стає зрозуміле: на час винесення розпорядження щодо оголошення отієї догани Микола Завгородній був водночас ще й головою районної ради. А коли давалася відповідь до газети, дві вищі посади в районі вже не суміщав, бо очолював лише держадміністрацію. А хто ж голова ради, чому не відповів газеті він? Виявляється, оте крісло зайняв Микола Степанович Більчук. Ще за місяць до появи відповіді в «Радянському Прибужжі». То як він міг писати до газети сам про себе? Та ще й з отакого прикрого приводу...

У зв'язку з цим виникає ряд цілком резонних запитань. Допускав чи ні Микола Степанович, як пише старший помічник прокурора області, «корупційні діяння»? Коли допускав, то чому на них не зважили депутати, обираючи його головою райради? А може, вони якраз і зважали на оте «перевищення повноважень», розцінивши як виявлені М. Більчуком ініціативність, діловитість? То за віщо тоді йому оголошували догану? Відповіді на ці «ребуси» залишаються «поза кадром». У всякому разі, для читачів обласної газети, в яких після прочитання офіційної відповіді на критичний виступ, певен, голова обертом пішла. Невже райради, подумав багато хто, райдержадміністраціям підпорядкували? Але ж із нещодавно ухваленого Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» таке начебто не випливає. Чи, може, є ще якісь інші законодавчі акти? Отаку плутанину може викликати навіть коротке повідомлення.

А щодо самого М. Більчука, то ми йому зичимо на новій високій посаді лише гараздів. Довірили, як мовиться, то виправдовуй. І для цього повноваження необов'язково перевищувати — їх у згаданому законі цілком досить.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Хроніка. Факти. Події

● *Пекін*

«Єдиний Китай» і його «осколок»

Для відновлення перерваних 1995 року двосторонніх переговорів до Китаю вирушила делегація Тайваню. У її складі представники трьох основних політичних партій острова. Однак офіційний Пекін може відмовитися від зустрічей з делегацією. Основною умовою Пекіна для відновлення переговорів є визнання Тайванем себе часткою «єдиного Китаю». Водночас на острові пропонують сісти за стіл переговорів без будь-яких попередніх умов.

● *Нью-Йорк*

Лихо в Америці

Президент США Білл Клінтон оголосив зоною стихійного лиха п'ять округів на півночі штату Нью-Йорк, що буквально скуті кригою після сніжно-дощової бурі. До цих районів почала надходити допомога з федеральних фондів. Під тягарем льодових оков валяться дерева і телеграфні стовпи, порушено систему електропостачання і телефонного зв'язку.

● *Тель-Авів*

Безкомпромісність, гідна кращого застосування

Як заявив ізраїльський прем'єр Біньямін Нетаньяху, звинувачення палестинців у тому, що його курс «веде до катастрофи в регіоні», не змусять змінити підхід до мирного процесу. «Погрози застосування насильства на нас теж не вплинуть», — сказав він.

● *Ісламабад*

Аж ніяк не все, що «зароблено»

За даними пакистанської преси, співробітники спецслужб США виявили у банках деяких західноєвропейських держав, а також і самих Сполучених Штатів, таємні рахунки колишнього прем'єр-міністра Пакистану Беназір Бхутто, її чоловіка Асіфа Алі Зардарі та матері Нусрат Бхутто. На цих рахунках депоновано майже 1,5 мільярда доларів. Однак, як твердять, це лише невелика частка того, що Бхутто і її родичі зуміли одержати внаслідок корупції і величезних хабарів, а також «гонорарів» від кожної підписаної Пакистаном угоди з іноземними партнерами. Беназір Бхутто вже заявила, що інформація про її «незліченні багатства» — наклеп.

● *Вільнюс*

Троє в човні, що пливе за океан

Президент Литви Альгірдас Бразаускас, котрий 25 лютого залишає свою посаду, але поки що очолює країну, відбув до Вашингтона, де він, президенти Латвії, Естонії та США підпишуть документ про співробітництво, який названо «Хартія США—Балтія». Урочиста церемонія підписання відбудеться у п'ятницю в Білому домі.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Діалог можливий?

Сполучені Штати хотіли б поліпшення відносин з Іраном. Така їхня відповідь на останні заяви іранського президента Мохаммеда Хатамі про те, що час розпочати давно перерваний діалог між країнами

Отже, крига скресла?

Протистояння США й Ірану має досить значний термін витримки. Воно розпочалося з ісламської революції 1979 року, яка перетворила державу з яскравої проамериканської на войовничу мусульманську. А захоплення заручників у тегеранському посольстві США у тому ж таки злощасному 79-му стало тією краплею, що переповнила чашу терпіння. І США вирішили показати, що з супердержавою жарти погані, і провчити зухвалих іранців, запровадивши жорсткі економічні санкції.

Внаслідок цього постраждала не лише економіка самого Ірану, а й тих країн, які впродовж багатьох років успішно співпрацювали з державою і хотіли продовжувати взаємовигідні відносини. Підкреслю, що Україна входить до числа тих держав, для кого Іран бажаний партнер у бізнесі. Але США активно «пильнують» і всіх, хто починає підтримувати Тегеран, зав'язуючи з ним торговельно-економічні контакти, сварливо просять «не рипатися». У цьому зв'язку відкрито конфліктувати з Вашингтоном, звісно, ніхто не хоче. І балансування між бажаним і реальним не приносить задоволення. Зважаючи на те, що ситуація в Ірані давно стабілізувалася, ясно одне: американський «урок» затягнувся.

І трапилася в певному розумінні сенсаційна подія: Тегеран, в особі свого нового президента, вирішив зробити перший крок до примирення. Зовнішньополітичні експерти розцінили заяву Мохаммеда Хатамі в інтерв'ю Сі-ен-ен як важливий жест, спрямований на поліпшення американо-іранських відносин. Президент Ірану публічно оголосив, що виступає за діалог між іранським та американським народами. Проте, на його погляд, це має бути діалог скоріше між «цивілізаціями і культурами», а не між урядами. «Ніщо не повинно заважати діалогу і розумінню між двома країнами, а надто між їхніми вченими і мислителями», — наголосив М. Хатамі, порекомендувавши негайно розпочати науковий, культурний і туристичний обмін між Іраном і Сполученими Штатами. Що ж до політичної сфери, то тут, на його думку, передусім слід взятися за розгляд «тих чинників, які призвели до згортання відносин» між Вашингтоном і Тегераном.

«Я поважаю американську націю за її велику цивілізацію», — зазначив президент Ірану. Проте він вважає, що зовнішня політика США після другої світової війни суперечить таким цінностям, як демократія, свобода і поважання людської гідності. Як твердив Мохаммед Хатамі, сполучені Штати «й далі живуть з менталітетом «холодної війни», намагаючись створити уявного ворога».

«Несправедливими й бездоказовими» назвав він звинувачення у підтримці міжнародного тероризму, які Тегеранові доводиться чути від американської сторони. Наголошуючи, що методи терору суперечать вченню ісламу, президент Ірану заявив: «Тероризм має бути засуджений у всіх його формах і проявах». М. Хатамі зазначив, що коли б йому стало достеменно відомо про сприяння терористам когось з іранських офіційних осіб, то він «напевне зайнявся б» цією проблемою. «Водночас підтримка народів, які змагаються за визволення своєї землі, на мій погляд, не є підтримка тероризму», — сказав іранський керівник.

Торкаючись подій на Близькому Сході, Мохаммед Хатамі нагадав, що Іран «оголосив про свою опозицію близькосхідному мирному процесові, бо він, як ми вважаємо, не увінчається успіхом».

У Вашингтоні з прихильністю сприйняли цю заяву. «Ми хотіли б поліпшити відносини з Іраном і вітаємо останні заяви іранського президента Хатамі», — заявив помічник президента США з національної безпеки Семюел Бергер у відповідь на заяву Хатамі.

Проте, зважаючи на певні дії, які чинять від імені іранського уряду і всерйоз загрожують регіону, на доповнення до «діалогу між народами», що його пропонує іранська сторона, потрібний прямий діалог між урядами двох країн. Він, зокрема, вважає за можливе, що предметом такого діалогу могло б стати питання про розморожування іранських авуарів на американських банківських рахунках.

Крім того, Семюел Бергер зазначив, що не проти обміркувати питання про пряме звернення до іранського народу президента Білла Клінтона — на зразок того, як звернувся нещодавно по телебаченню до американців президент Ірану.

Так, Іран став важкою проблемою для всіх американських президентів, починаючи із Джиммі Картера, чиє президентство зазнало невдачі частково через кризу із заручниками. Клінтон, ставши президентом, намагається триматися подалі від Ірану і навіть посилити його економічну й дипломатичну ізоляцію. Тоді, можливо, реакція Вашингтона на заяву з Тегерана — це не серйозний перегляд пріоритетів зовнішньої політики, а лише бажання подати Хатамі позитивний відповідний сигнал. Та хоч би там що, але навіть обмін такими заявами можна розцінювати як певний прорив. А саме в цьому наша країна дуже навіть зацікавлена.

Яна СТАДІЛЬНА.

Ядерна війна могла бути

У ЛИСТОПАДІ 1983 року СРСР стояв на порозі ядерної війни з НАТО. Про це стало відомо в результаті аналізу британських експертами надзвичайно секретних документів з архіву колишньої розвідки НДР, які опинилися в Лондоні.

За наявними даними, протистояння між СРСР і США загострилося 9 листопада 1983 року, коли всі американські бази по периметру навколо Радянського Союзу було приведено у підвищену бойову готовність. Керівництво КДБ СРСР дійшло висновку, що розпочаті на той час навчання НАТО «Ейбл Ачер-83» є насправді підготовкою до ядерного удару по СРСР. Було терміново вжито заходи у відповідь, зокрема приведено у повну бойову готовність перекинуті в НДР радянські стратегічні ядерні бомбардувальники, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Ситуацію загострила безпрецедентна полеміка навколо збитого в радянському повітряному просторі у вересні корейського авіалайнера. Радянське керівництво побоювалося, що шалені словесні нападки на Москву насправді є відбиттям нової концепції Заходу, який після розміщення в Західній Європі ядерних ракет середньої дальності вирішив, що може виграти ядерну війну.

Британські експерти твердять, що ключову роль у розв'язанні кризи відіграла Маргарет Тетчер, котра одна з перших усвідомила всю серйозність конфлікту. Вона перебрала на себе ініціативу і переконала президента США Рональда Рейгана розпочати з керівництвом СРСР серйозні переговори про скорочення озброєнь.

ЯК ВИ ДУМАЄТЕ, хто був чи не найактивнішим противником вступу Іспанії до НАТО на початку 1980 року і вважав навіть самі плани про це частиною американських інтриг, щоб утримати військові бази США в цій країні? Нинішній генеральний секретар Північноатлантичного союзу Хав'єр Солана, що разом із соціалістичною партією, членом якої він був, мав саме таку позицію.

Не тільки пропагандист, а й агітатор

Правда, генсек НАТО не надто бентежиться, коли йому нагадують про це, а особливо про те, що він називав себе «прагматичним марксистом». Він відбивається від надто пам'ятливих у такий спосіб: «Лише ідіоти ніколи не змінюють своєї думки».

Може, й так, але ймовірніше інше: президент США Білл Клінтон зробив розширення НАТО центральним аспектом своєї зовнішньої політики і сподівається 1999 року відсвяткувати успішне завершення цієї кампанії на офіційній церемонії прийняття трьох нових членів.

А тим часом Хав'єр Солана за два роки перебування на посаді генсека НАТО зажив собі репутації не тільки як майстерний політик і дипломат, а й як пропагандист і агітатор того, що він називає новою глобальною місією НАТО.

Проте слід зауважити, що найголовніший аргумент Хав'єра Солани про те, що розширення кордонів НАТО на схід зробить Європу континентом найвищої безпеки, не на всіх справляє однакове враження. І хоча з найбільшим противником цього — Росією вдалося досягти певних компромісів, однак перемоги відсвяткувати не вдається. Адже протилежну думку має не тільки Росія, а й деякі країни Європи і чимало авторитетних політиків у США. Як стверджує Інститут демократії імені Пилипа Орлика, велет стратегії Джордж Кеннан назвав рішення про розширення альянсу «найфатальнішою помилкою американської політики в добу по закінченні холодної війни».

Та й американський Конгрес хоче знати не лише те, що робитиме розширений альянс, а й скільки коштуватиме поступ на схід.

А коштуватиме він дорого. І хоча всі учасники цього процесу називають різні суми, однак меншими вони від того не видаються.

Проте Солана не здається: за час перебування на посту генсека він здійснив 120 поїздок, де невтомно агітує і пропагує. Часом йому це непогано вдається.

Валентина ПОЛІЩУК.

На знімку: якщо Хав'єру Солані вдається впоратися з генералами, то з журналістами й поготів.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

№ 5 (1755) ♦ Вівторок, 13 січня 1998 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку суднобудівної промисловості України

Цей Закон спрямований на створення умов для залучення іноземних інвестицій, збереження, розвитку та ефективного використання створеного високого виробничого, науково-технічного та експортного потенціалу суднобудівної промисловості України, а також забезпечення економічних інтересів держави в нарощуванні обсягів виробництва українських підприємств.

Стаття 1. Визнати суднобудування пріоритетною галуззю економіки України та надати право Кабінету Міністрів України виступати від імені держави гарантом виконання зобов'язань підприємств суднобудівної промисловості за іноземними кредитами, що надаються іноземними державами, банками, міжнародними фінансовими організаціями, а також зобов'язань перед іноземними замовниками за зовнішньоекономічними договорами (контрактами).

Стаття 2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 грудня 1997 року.
№ 774/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац другий частини першої статті 4 Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №.46, ст.345) викласти в такій редакції:

«спирту етилового, коньячного, плодового та алкогольних напоїв — 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а для підприємств первинного виноробства із середньорічними обсягами переробки сировини до 1,0 тис. тонн — 120 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 грудня 1997 року.
№ 775/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання такою, що втратила чинність, частини третьої статті 67 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Визнати такою, що втратила чинність, частину третю статті 67 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до №.50, ст.375; 1983 р., №.6, ст.87; Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №.28, ст.201).

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
26 грудня 1997 року.
№ 785/97-ВР

У комітетах Верховної Ради України

Що таке НБР і ким воно займатиметься?

Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією розглянув подані Президентом України проекти законів «Про Національне бюро розслідувань України» та «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів у зв'язку з утворенням Національного бюро розслідувань України».

Під час обговорення цих законопроектів народні депутати, фахівці комітету дійшли висновку, що деякі їх положення суперечать Конституції України, обмежують конституційні права людини і громадянина, а також містять істотні недоліки концептуального і юридичного характеру.

Зокрема, в ст. 4 проекту закону «Про Національне бюро розслідувань України» всупереч пунктам 12 і 14 ст. 92 Конституції України передбачено, що діяльність Національного бюро розслідувань (НБР) провадиться не лише на основі Конституції і законів України, а й актів Президента України, Кабінету міністрів, нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади, що значно «розширює правові засади» діяльності НБР.

Згідно із законопроектом, Президент України призначає (і, мабуть, звільняє) заступників директора НБР. Однак такими повноваженнями за ст. 106 (пункт 10) Конституції України його не наділено, оскільки зазначені особи не є керівниками центральних органів виконавчої влади.

Водночас директорові НБР надається право присвоювати спеціальні звання співробітникам НБР, хоча, відповідно до пункту 6 частини другої ст. 92 Конституції України, спеціальні звання встановлюються винятково законами України, якими сьогодні не визначено спеціальних звань співробітників НБР і не встановлено порядок їх надання. Не пропонується це і проектом закону «Про Національне бюро розслідувань України».

За висновком Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи, суперечать вимогам статті 30 Конституції України положення проекту щодо надання співробітникам НБР права «заходити **в разі потреби** під час розслідування або безпосереднього припинення злочинів, переслідування осіб, які підозрюються у їх вчиненні, в житлові, службові, виробничі та інші приміщення». Ця стаття неправомірно розширює коло випадків проникнення у житло без умотивованого рішення суду, що суперечить ст. 22 Конституції України, згідно з якою «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод».

За висновком юридичного управління апарату Верховної Ради, потребують узгодження з Конституцією положення проекту в частині визначення додаткових привілеїв та обмежень.

За словами голови комітету Григорія Омельченка, викликає сумнів обгрунтованість законодавчого закріплення положення: «Національне бюро утворюється Президентом України», оскільки ця норма є нормою установчого (разового) характеру, яка лише констатує рішення, вже прийняте Президентом України 24 квітня 1997 року.

Відповідно до Конституції України (зокрема, ч. 6 ст. 17), спочатку мав би бути прийнятий Закон про НБР, а потім на його підставі — рішення про фактичне утворення цього органу. Положенням проекту, навпаки, пропонується «підігнати» закон під Указ Президента України від 24.04.97, яким утворено НБР. Таким чином, закріплення у законодавчому порядку зазначеного положення — це фактичне узаконення Указу Президента України, питання про відповідність якого Конституції України нині розглядає Конституційний суд України (ще 3 липня 1997 року 45 народних депутатів України звернулись до Конституційного суду з конституційним поданням про визнання цього Указу неконституційним).

Народні депутати України, зважаючи на п'ятимісячний термін внесення зазначеного подання, звернулись до голови Конституційного суду І. Тимченка з проханням призначити це подання до розгляду Конституційним судом, оскільки його висновок сприятиме прийняттю Верховною Радою обгрунтованого рішення з такого надзвичайно важливого питання, як законодавче визначення правового статусу і функцій НБР.

Крім того, Генеральна прокуратура розглядає депутатський запит народного депутата С. Хмари про створення в Україні такого непередбаченого законодавством воєнізованого формування, як Національне бюро розслідувань України, необхідність правової оцінки дій осіб, причетних до його створення, участі в його діяльності, фінансуванні тощо.

Як зазначив головний консультант комітету, кандидат юридичних наук Микола Мельник, законопроекти містять низку істотних юридичних недоліків. Багато їх положень не узгоджено між собою, а також з нормами чинного законодавства.

У ряді випадків, вважають члени комітету, формулювання проектів з правової точки зору є, щонайменше, незрозумілими. Зокрема, НБР зобов'язано «вносити пропозиції Президентові України та Генеральному прокурору України щодо припинення протиправної діяльності посадових осіб, які займають особливо відповідальне становище в державі». За такого підходу стає незрозумілим, навіщо потрібний цей орган, якщо протиправну діяльність посадових осіб, у т. ч. найвищого рівня, буде припиняти не НБР (хоча у ст. 2 проекту таке завдання для НБР встановлюється), а Президент? Таким чином, на законодавчому рівні буде встановлено ще одну категорію недоторканних осіб («які займають особливо відповідальне становище в державі»), для притягнення до відповідальності яких потрібна буде згода Президента. Це що — спроба під егідою створення НБР узаконити практику, за якої правовому рішенню щодо протиправних дій високопосадових осіб передує політичне рішення?

Права співробітників НБР ототожнюються з правами НБР як юридичної особи, структурних підрозділів цього органу тощо. Якщо буквально тлумачити положення ст. 15 законопроекту, то кожний співробітник НБР має право «мати слідчий ізолятор для тримання осіб, взятих під варту та затриманих органами Національного бюро». Виникає закономірне питання: навіщо кожному співробітнику СІЗО?! І навіщо державі десять тисяч (планується саме така кількість співробітників НБР) СІЗО?

Однією із істотних вад зазначених законопроектів є те, що вони **не дають чіткого визначення підслідності кримінальних справ** НБР. Запропоноване доповнення до ст. 12 Кримінально-процесуального кодексу неприйнятне з огляду на те, що абсолютно незрозумілі критерії, якими керувались автори законопроектів при визначенні підслідності НБР. Наприклад, слідчим НБР пропонується проводити попереднє слідство про злочини, передбачені ст. 127 КК (перешкоджання здійсненню виборчого права), ст. 128 КК (підлог виборчих документів), ст. 129 КК (порушення таємниці голосування), ст. 206[1] (заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку), статтями 187[3] КК (організація або активна участь у групових діях, що порушують громадський порядок), 187[4] КК (порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій) —максимальний строк позбавлення волі за цей злочин — 6 місяців тощо, але чомусь випущено злочин, передбачений ст. 84 КК (розкрадання державного або колективного майна шляхом зловживання посадовим становищем).

До речі, жоден із зазначених злочинів згідно з ст. 7[1] КК України **не є тяжким.**

Якщо НБР створюється для посилення боротьби з корупцією (а саме так стверджує Президент України у своєму супровідному листі), то чому до його відання не віднесено розслідування військових посадових злочинів (ст. ст. 254-254[3] КК), розкрадання державного або колективного майна шляхом зловживання посадовим становищем (ст. 84 КК)?

Дивно, але факт: до підслідності НБР пропонується віднести розслідування злочину, передбаченого ч. 2 ст. 78[1] КК (пошкодження об'єктів магістральних нафто, газо- та нафтопродуктопроводів), а більш тяжкий вид цього злочину (якщо такі дії спричинили людські жертви або призвели до аварії чи інших тяжких наслідків), залишається поза увагою НБР.

До авторів проектів виникає ще одне закономірне запитання: наскільки коректним є віднесення ними до компетенції НБР розслідування злочину, передбаченого ст. 187[6] КК (створення не передбачених законодавством воєнізованих формувань чи груп), якщо утворення самого НБР з точки зору юридичної бездоганності (чистоти) є щонайменше сумнівним?

Підслідність визначається функціональним призначенням того чи іншого органу. Із законопроектів складно однозначно сказати: **для чого** все ж таки створюється НБР. Отже, **призначення НБР концептуально не визначено**, вважають народні депутати.

Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи вважає неприпустимим те, що розробники проекту покладають контроль за діяльністю НБР тільки на Президента України. Зосередження силового органу в одних руках, на думку членів цього комітету, **«може призвести до небажаних наслідків».**

Зазначений законопроект не має чіткого визначення завдань і функцій НБР, його структури. З його положень не випливає сутність як самого органу, так і служби, яку проходитимуть його співробітники. Іншими словами, не зрозуміло діяльність **якого саме** органу пропонується закріпити законодавчо і **для чого** його створено.

Поділяючи стурбованість Президента України щодо криміногенної ситуації, що склалася в нашій державі, і підтримуючи необхідність здійснення відповідних заходів для зміцнення правопорядку, члени комітету вважають, **що боротьба з організованою злочинністю і корупцією повинна здійснюватися виключно правовими методами, на підставі Конституції та законів України.** Ніяка політична чи інша доцільність не може виправдати порушення Конституції України, прав та свобод людини і громадянина.

Прес-служба Верховної Ради України.

Списки кандидатів у народні депутати від Партії духовного, економічного і соціального прогресу; Українська Національна Асамблея 6-7

Списки кандидатів у народні депутати від виборчого блоку «Європейський вибір України» 8-9

Списки кандидатів у народні депутати від Партії захисників Вітчизни 10

Закон України «Про лізинг» 11

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 59 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії духовного, економічного і соціального прогресу

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 59 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Партією духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП), і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

На підставі пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Бурдак Іван Григорович** — генеральний директор Центру «Експрес-Економіка», голова Партії духовного, економічного і соціального прогресу, м. Київ
2. **Оніпко Олексій Федорович** — президент Української академії наук національного прогресу, м. Київ
3. **Волинець Михайло Якович** — Голова Об'єднання вільних профспілок України, м. Київ, голова Незалежної профспілки гірників України, м. Красноармійськ Донецької обл.
4. **Пєший Валерій Анатолійович** — генеральний директор Всеукраїнського громадського об'єднання «УКРРИС», м. Київ
5. **Цемах Юрій Аркадійович** — директор закритого акціонерного товариства «Укрребуд», м. Кременчук
6. **Усенко Віктор Миколайович** — президент Науково-технічного центру «УСКО», м. Київ
7. **Шимон Ельвіра Дердівна** — голова кооперативу «Краса і мода», м. Київ
8. **Грінчак Ігор Львович** — голова Українського товариства охорони природи, Київська обл., смт ім. Коцюбинського
9. **Туркін Костянтин Миколайович** — директор приватного підприємства «АДОМ», м. Кременчук
10. **Дорошенко Володимир Сергійович** — генеральний директор Асоціації «Атомпромсервіс», м. Київ
11. **Сергеєв Юрій Єгорович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Атомспецстрой — м. Чорнобиль», м. Чорнобиль
12. **Безшапочний Сергій Борисович** — завідувач кафедри Української стоматологічної Академії, м. Полтава
13. **Пономарьов Анатолій Петрович** — завідувач відділу Інституту мистецтвознавства, фольклористики і етнології Національної академії наук України, м. Київ
14. **Бухтіяров Юрій Миколайович** — генеральний директор спільного підприємства «Оріза» м. Красноперекопськ, м. Київ
15. **Ільченко Ігор Васильович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Житомирнерудпром», м. Житомир
16. **Третяков Олег Вальтерович** — професор Інституту нових технологій, м. Кременчук
17. **Шуклін Леонід Іванович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Южтрансенерго», м. Запоріжжя
18. **Щириця Олексій Степанович** — провідний науковий співробітник Національного науково-природничого музею, м. Київ
19. **Сабанський Володимир Петрович** — голова правління акціонерного товариства «АТП-13054», м. Київ
20. **Петрів Василь Петрович** — народний майстер-різьбяр, Івано-Франківська обл., Косівський район, с. Прокурава
21. **Лисунець Борис Самійлович** — головний інженер виробничого об'єднання «Южгідромаш», Запорізька обл., м. Бердянськ
22. **Удод Євген Іванович** — генеральний директор науково-виробничого об'єднання «Енергопрогрес», м. Київ
23. **Наритник Теодор Миколайович** — директор Інституту електроніки та зв'язку Української академії наук національного прогресу, м. Київ
24. **Матвєєв Анатолій Олександрович** — ректор Міжнародного університету фінансів, м. Київ
25. **Лущик Володимир Вікторович** — директор Міжрегіонального центру підготовки (автосервісу), м. Київ
26. **Пішак Василь Павлович** — ректор Чернівецького державного університету, м. Чернівці
27. **Лазоренко Віктор Миколайович** — начальник управління Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, м. Київ
28. **Волощенко Юрій Васильович** — директор заводу бакпрепаратів, м. Київ
29. **Ревенко Василь Григорович** — начальник юридичного управління Міністерства фінансів України, м. Київ
30. **Ульянов Фелікс Михайлович** — заступник директора товариства «Фортсіч», м. Запоріжжя
31. **Козачок Дмитро Олександрович** — інженер приватного підприємства «Крон», м. Київ
32. **Шевченко Віктор Петрович** — голова правління закритого акціонерного товариства «Агроеколог», м. Київ
33. **Сігорських Сергій Володимирович** — генеральний директор Науково-дослідного інституту «Інрет» с. Іванків, Київської обл., м. Нікополь
34. **Лагода Сергій Віталійович** — студент IV курсу філософського факультету Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ
35. **Арцеховський Валерій Ігорович** — директор СКТБ «Електро», м. Івано-Франківськ
36. **Кислов Василь Васильович** — президент Аерокосмічної академії України, м. Київ
37. **Лівінський Олександр Михайлович** — перший віце-президент Академії будівництва України, м. Київ
38. **Суська Ольга Олександрівна** — провідний науковий співробітник Інституту психології Академії педагогічних наук, м. Київ
39. **Березовський Юхим Давидович** — заступник головного редактора газети «Освіта», м. Київ
40. **Квачук Людмила Андріївна** — молодший науковий співробітник Інституту геофізики Національної академії наук України, м. Київ
41. **Шевчук Володимир Іванович** — начальник відділу фірми «Техмонтаж», м. Львів
42. **Семашко Олександр Миколайович** — заступник директора Інституту українознавства, м. Київ
43. **Сміян Олег Дмитрович** — старший науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, м. Київ
44. **Андрушко Анатолій Миколайович** — виконуючий роботи фірми «Колос», Київська обл., м. Боярка
45. **Андрощук Володимир Іванович** — кінорежисер студії «Укртелефільм», м. Київ
46. **Кузьменко Володимир Григорович** — провідний науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, м. Київ
47. **Єгорова Ніна Сергіївна** — інженер І категорії науково-дослідної частини Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ
48. **Климик Василь Володимирович** — художник, безробітний, Київська обл., м. Вишгород
49. **Кушнірук Віталій Миколайович** — директор Вишгородського історико-культурного заповідника, Київська обл., Вишгородський район, с. Катюжанка
50. **Федоренко Григорій Михайлович** — завідувач лабораторії Інституту електродинаміки Національної академії наук України, м. Київ
51. **Скубера Володимир Андрійович** — художник, м. Київ
52. **Женченко Віктор Васильович** — композитор, артист, письменник, м. Київ
53. **Сітнікова Світлана Василівна** — ректор Західного учбово-наукового інституту підготовки та менеджерів, м. Львів
54. **Кисіль Іван Павлович** — вчитель Яготинської середньої школи № 2, Київська обл., м. Яготин
55. **Руденко Олексій Павлович** — головний конструктор проекту НДКТІ міського господарства, м. Київ
56. **Карнабед Андрій Антонович** — архітектор Української академії архітектури, м. Київ
57. **Булаєвська Наталія Іванівна** — заступник голови Київської обласної ради Українського товариства охорони пам'ятників історії і культури, м. Київ
58. **Черних Світлана Карпівна** — заступник голови Луганської обласної ради Українського товариства охорони природи, м. Луганськ
59. **Ломакін Павло Іванович** — заступник голови президії Дніпропетровської обласної ради Українського товариства охорони природи, м. Дніпропетровськ
60. **Білуха Микола Тимофійович** — професор Київського торгово-економічного університету, м. Київ

Голова Партії духовного, економічного і соціального прогресу БУРДАК Іван Григорович.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії духовного, економічного і соціального прогресу, відповідають вимогам п. п. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Партії духовного, економічного і соціального прогресу, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Бурдак Іван Григорович	має	має	проживає	1938	Генеральний директор «Центру Експрес-Економіка», голова Партії, м. Вишгород Київської обл.	член ПДЕСП	не має
2.	Оніпко Олексій Федорович	має	має	проживає	1943	Президент Української Академії наук національного прогресу, м. Київ	член ПДЕСП	не має
3.	Волинець Михайло Якович	має	має	проживає	1956	Голова Об'єднання вільних профспілок України, м. Київ, голова Незалежної профспілки гірників України, м. Красноармійськ Донецької обл.	безпартійний	не має
4.	Пєший Валерій Анатолійович	має	має	проживає	1962	Генеральний директор Всеукраїнського Громадського Об'єднання «УКРРИС», м. Київ	член ПДЕСП	не має
5.	Цемах Юрій Аркадійович	має	має	проживає	1961	Директор закритого акціонерного товариства «Укрребуд», м. Кременчук	член ПДЕСП	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 61 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від політичної партії Українська Національна Асамблея

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 61 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані політичною партією Українська Національна Асамблея, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України "Про вибори народних депутатів України", відповідають вимогам цього Закону.

Відповідно до частини 7 статті 3, пунктів 8, 10 частини 1, статті 11, статті 24 Закону України "Про вибори народних депутатів України" Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті "Голос України".
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Вітович Олег Васильович** - народний депутат України, м. Львів
2. **Тима Юрій Казимирович** - народний депутат України, м. Київ
3. **Ілясевич Ярослав Михайлович** - народний депутат України, м. Київ
4. **Мартиросян Вілен Арутюнович** - голова Всеукраїнського об'єднання "Вітчизна", м. Київ
5. **Лупиніс Анатолій Іванович** - тимчасово не працює, Черкаська обл., Монастирищенський район, село Сатанівка
6. **Мельник Віктор Васильович** - голова Українського молодіжного об'єднання "Рутенія", м. Київ
7. **Мамалига Володимир Володимирович** - тимчасово не працює, м. Черкаси
8. **Марчук Олег Автономович** - голова Тернопільського обласного комітету УНА, м. Тернопіль
9. **Шкіль Андрій Васильович** - головний редактор журналу "Націоналіст", м. Львів
10. **Бабій Олесь Степанович** - тимчасово не працює, м. Рівне
11. **Гринчук Сергій Анатолійович** - комерційний директор товариства з обмеженою відповідальністю "Дума про віру", м. Київ
12. **Зайченко Руслан Петрович** - тимчасово не працює, м. Черкаси
13. **Карпюк Микола Андронович** - кореспондент газети "Наша справа", Рівненська обл., Рівненський район., м. Житин,
14. **Швець Валерій Іванович** - директор товариства з обмеженою відповідальністю "Наша справа УН", Рівненська обл., м. Острог
15. **Кубах Олег Петрович** - кореспондент газети "Хрещатик", м. Київ
16. **Гринь Андрій Дмитрович** - тимчасово не працює, м. Полтава
17. **Шкуратюк Віктор Петрович** - педагог-організатор департаменту соціального обслуговування населення Рівненської міської управи, м. Рівне
18. **Савелюк Юрій Юрійович** - директор приватного підприємства фірми "Вікторія", м. Київ
19. **Пандрак Сергій Богданович** - директор проектно-будівельної організації товариства з обмеженою відповідальністю "Рівненського МЖК", м. Рівне
20. **Мазур Ігор Петрович** - тимчасово не працює, м. Хмельницький
21. **Галюк Іван Володимирович** - голова правління споживчого товариства "Золотий лев", м. Івано-Франківськ
22. **Соловей Володимир Георгійович** - пенсіонер, м. Київ
23. **Марчук Іван Автономович** - заступник голови Тернопільського обласного комітету УНА з питань культури, м. Тернопіль
24. **Холявінський Володимир Ярославович** - голова спортивного клубу "Вітрила", м. Львів
25. **Гушля Володимир Миколайович** - тимчасово не працює, Черкаська обл., м. Умань
26. **Запорожець Андрій Вікторович** - інженер-програміст науково-технічного центру "Інтеграл", Донецька обл., м. Єнакієве
27. **Срібний Руслан Богданович** - голова виконавчої ради Тернопільського обласного комітету УНА, м. Тернопіль
28. **Дутка Михайло Данилович** - тимчасово не працює, м. Тернопіль
29. **Хома Іван Михайлович** - фельдшер Тернопільської центральної районної лікарні фельдшерсько-акушерського пункту в селі В. Лука, м. Тернопіль
30. **Козак Остап Миколайович** - технічний редактор тижневика "Голос нації", м. Львів
31. **Строкань Владислав Якович** - заступник головного енергетика київського заводу "Енергія", м. Київ
32. **Іщенко Андрій Анатолійович** - тимчасово не працює, м. Одеса
33. **Топчій Олег Вікторович** - студент Криворізького державного педагогічного інституту (Жовтоводське училище), Дніпропетровська обл., м. Жовті Води
34. **Шуфрич Едуард Золтанович** - тимчасово не працює, Закарпатська обл., Тячівський район, село Бедевля
35. **Мельник Олександр Васильович** - голова профспілкового комітету вільної профспілки Вінницької обласної федерації Таеквон-до, Вінницька обл., Вінницький район, село Вінницькі Хутори
36. **Бондар Валерій Володимирович** - інженер-технолог закритого акціонерного товариства "Вібросепаратор", м. Житомир
37. **Фенін Володимир Михайлович** - директор державного підприємства "Супутник", Івано-Франківська обл., м. Коломия
38. **Бойко Олег Миколайович** - заступник начальника відділу зовнішньої комплектації заводу "Агромаш", м. Київ
39. **Лев Мирослав-Йосифович** - тимчасово не працює, м. Львів
40. **Шафранський Ігор Святославович** - старший контролер міського комунального підприємства "Львівводоканал", м. Львів
41. **Сипливий Микола Данилович** - тимчасово не працює, м. Львів
42. **Іванків Любомир Олексійович** - тимчасово не працює, м. Новояворівськ Яворівського району Львівської обл.

Представник політичної партії ВІТОВИЧ Олег Васильович.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від політичної партії Українська Національна Асамблея, відповідають вимогам пп. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку політичної партії Українська Національна Асамблея, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Вітович Олег Васильович	має	має	проживає	1967	народний депутат України, м.Львів	член УНА	не має
2.	Тима Юрій Казимирович	має	має	проживає	1966	народний депутат України, м.Київ	член УНА	не має
3.	Ілясевич Ярослав Михайлович	має	має	проживає	1940	народний депутат України, м.Київ	член УНА	не має
4.	Мартиросян Вілен Арутюнович	має	має	проживає	1940	голова Всеукраїнського об`єднання "Вітчизна", м.Київ	безпартійний	не має
5.	Лупиніс Анатолій Іванович	має	має	проживає	1937	тимчасово не працює, Черкаська обл., Монастирищенський р-н, с.Сатанівка	член УНА	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 63 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку партій «Європейський вибір України» (Ліберально-демократична партія України, Українська селянська демократична партія)

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 63 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку «Європейський вибір України» по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані виборчим блоком «Європейський вибір України», і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Європейський вибір України» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Європейський вибір України» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Присяжнюк Віктор Васильович** — головний редактор всеукраїнської газети «Наш час», Київська обл., м. Яготин —
2. **Коваль Андрій Миколайович** — голова правління Всеукраїнського об'єднання власників житла, м. Київ
3. **Шкарбан Микола Іванович** — президент Асоціації фермерів України, м. Київ
4. **Баклан Сергій Костянтинович** — віце-президент Спілки кооператорів та підприємців України, м. Київ
5. **Омельчук Роман Юстинович** — народний депутат України, м. Київ
6. **Моісеєв Едуард Віталійович** — заступник голови правління акціонерного комерційного банку «Ялтабанк», Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
7. **Климчук Володимир Никифорович** — старший науковий співробітник Інституту літератури НАН України, м. Київ
8. **Гольденберг Яків Ізраілевич** — заступник начальника відділу приватизації відкритого акціонерного товариства «Укрнафта», м. Київ
9. **Бебех Іван Єгорович** — генеральний директор Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств, м. Київ
10. **Тарасюк Олександр Михайлович** — директор приватної комерційної фірми «Атос», м. Рівне
11. **Павлишин Олег Мирославович** — завідувач відділу громадсько-політичного життя всеукраїнської газети «Наш час», м. Львів
12. **Степаненко Михайло Борисович** — професор Національної музичної академії України, голова Спілки композиторів України, м. Київ
13. **Васильєв Борис Олексійович** — керівник науково-аналітичного центру руху «Крим — наш дім», Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
14. **Леонідов Віктор Костянтинович** — директор приватної комерційної фірми «Санта», м. Суми
15. **Кириченко Леонід Петрович** — фермер фермерського господарства «Зоря Каховщини», Херсонська обл., м. Нова Каховка
16. **Головко Олександр Борисович** — редактор відділу політики Всеукраїнського тижневика «Регіон», м. Київ
17. **Дикань Костянтин Володимирович** — заступник завідувача відділу взаємовідносин з громадянсько-політичними організаціями апарату Кабінету міністрів України, м. Київ
18. **Ковалів Олександр Іванович** — голова депутатської комісії Івано-Франківської обласної ради, м. Івано-Франківськ
19. **Бут Юрій Олександрович** — виконавчий директор Всеукраїнського об'єднання власників нерухомості, Київська обл., м. Біла Церква
20. **Цимбал Володимир Олексійович** — заступник генерального директора Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств, Київська обл., Баришівський район
21. **Коваль Тетяна Григорівна** — директор ГО «Україна -Іспанія» м. Київ
22. **Матвійчук Василь Олексійович** — начальник юридичного відділу відкритого акціонерного товариства «Рівненський радіотехнічний завод», м. Рівне
23. **Скрипник Тодор Тодорович** — директор підприємства «Графіка — М», м. Чернівці
24. **Дробишева Наталія Юріївна** — віце-президент благодійного фонду «Віта», м. Київ
25. **Молдаван Любов Василівна** — провідний науковий співробітник Інституту економіки Національної академії аграрних наук, м. Київ
26. **Першин Валерій Петрович** — комерційний директор спільного підприємства «Інтерком», м. Запоріжжя
27. **Львов Віталій Андрійович** — фермер фермерського господарства «Муравський шлях», Харківська обл., Богодухівський район, с. Коднйця
28. **Мосунов Микола Максимович** — старший викладач КНЕУ, кафедра філософії, Київська обл., м. Боярка
29. **Перевозний Микола Васильович** — завідувач відділу всеукраїнської газети «Наш час», Полтавська область, м. Котельва
30. **Копеліович Олександр Ілліч** — провідний науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур ім. Б. Веркіна, м. Харків
31. **Базаренко Володимир Федорович** — фермер селянського фермерського господарства ім. Гетьмана Сагайдачного, Миколаївська обл., Доманівський район, с. Маринівка
32. **Кучеренко Галина Василівна** — провідний спеціаліст контрольно-ревізійного відділу м. Дніпропетровська, м. Дніпропетровськ
33. **Холупенко Микола Володимирович** — фермер, м. Херсон
34. **Доля Людмила Вікторівна** — генеральний директор «Інформсервіс — Л», м. Київ
35. **Оверчук Володимир Костянтинович** — фермер фермерського господарства «Чисті ключі», м. Запоріжжя
36. **Сергієнко Святослав Броніславович** — доцент кафедри економічної теорії КДТЕУ, м. Київ
37. **Єлісеєв Олександр Миколайович** — президент Асоціації фермерів Автономної Республіки Крим, Автономна Республіка Крим, Сімферопольський район, село Маленьке
38. **Бєляєв Олександр Іванович** — директор фірми «Арей», м. Київ
39. **Пенько Іван Васильович** — директор Чернівецького обласного відділення Укрдержфонду підтримки селянських (фермерських) господарств, м. Чернівці
40. **Лесін Володимир Михайлович** — директор ТОВ «Інжиніринг», м. Київ
41. **Копусь Олеся Петрівна** — завідувач відділу всеукраїнської газети «Наш час», м. Київ
42. **Брагинець Микола Володимирович** — професор Полтавської філії Київського військового інституту управління та зв'язку, м. Полтава
43. **Назарук Олександр Сакович** — старший науковий співробітник Інституту проблем реєстрації НАН України, м. Київ
44. **Воронков Сергій Іванович** — фермер, Луганська область, Лутугинський район, село Розкішне
45. **Федоров Андрій Юрійович** — науковий співробітник Інституту літератури НАН України, м. Київ
46. **Кононенко Володимир Іванович** — головний юрисконсульт відкритого акціонерного товариства «Укрнафта» , м. Київ
47. **Огульчанський Юрій Антонович** — голова асоціації «За міжнаціональний мир і злагоду», м. Київ
48. **Стадниченко Юрій Миколайович** — оглядач з питань агропромислового комплексу редакції газети «Київська правда», м. Київ
49. **Кобзева Валентина Георгіївна** — робітниця спецуправління протизсувних підземних робіт м. Києва, м. Київ
50. **Соловйов Андрій Львович** — старший науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур ім. Б. Веркіна, м. Харків
51. **Архипов Сергій Олександрович** — фермер, Миколаївська область, м. Баштанка
52. **Доманський Микола Васильович** — приватний підприємець, Житомирська обл., м. Коростишів
53. **Швець Анатолій Миколайович** — пенсіонер, м. Марганець
54. **Вознюк Микола Степанович** — фермер, Рівненська область, Рівненський район, село Ставки
55. **Новак Олекса Федорович** — пенсіонер, м. Рівне
56. **Мельничук Анатолій Омельянович** — начальник управління земельних ресурсів міської адміністрації, м. Рівне
57. **Савченко Володимир Іванович** — інженер-будівельник колективного сільського підприємства ім. Леніна, Харківська область, Краснокутський район, село Козіївка
58. **Сінельников Віктор Омелянович** — фермер, Харківська область, Богодухівський район, село Полкова Микитівка
59. **Сулімко Григорій Іларіонович** — інженер Марганецького гірничо-обробного комбінату, Донецька обл., м. Марганець
60. **Кирєєва Ганна Яківна** — пенсіонер, м. Марганець
61. **Вароді Оксана Іванівна** — заступник голови районної асоціації фермерів, Закарпатська обл., Виноградівський район, смт Королеве
62. **Грушевський Андрій Віталійович** — президент холдингової компанії «Крона», м. Київ
63. **Солдатов Юрій Олександрович** — пенсіонер, Донецька обл., м. Марганець
64. **Лісовий Володимир Іванович** — голова ради Всеукраїнської асоціації допомоги та милосердя «Зелений Хрест», м. Київ
65. **Галічева Валентина Олександрівна** — президент ІК «Кронос і К», м. Київ
66. **Макода Володимир Євгенович** — президент приватного підприємства «Влад і Піт», м. Київ
67. **Семенишин Анатолій Савелійович** — фермер, Чернівецька область, Сторожинецький район, село Кам'янка
68. **Сабодаха Олександр Сергійович** — голова правління фінансової компанії «Укрнафтогаз», м. Київ
69. **Дробишев Павло Валерійович** — генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Валтекс Інтернешнл», м. Київ
70. **Писарєва Вікторія Вікторівна** — викладач Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», м. Київ
71. **Войтенко Наталія Всеволодівна** — головний інженер закритого акціонерного підприємства «Гіпроцивільбуд», м. Київ
72. **Тананайський Георгій Олександрович** — приватний підприємець, Донецька обл., м. Марганець
73. **Лев Володимир Григорович** — головний адміністратор Республіканського будинку художника, м. Київ
74. **Желєзний Володимир Володимирович** — президент культурно-спортивного клубу «Зірки Галичини», м. Львів
75. **Шпиталь Тетяна Миколаївна** — інженер Державного комітету по гідрометеорології, м. Київ
76. **Замула Геннадій Олександрович** — комерційний директор АПБ «Прополіс», м. Київ
77. **Мещерінов Володимир Володимирович** — комерційний директор фірми «Агро», м. Київ

78. **Ярошевич Наталія Владиславівна** — інженер акціонерного товариства «Львів ОРГРЕС», м. Львів
79. **Мала Тетяна Петрівна** — приватний підприємець, м. Київ
80. **Гамура Зоя Михайлівна** — молодший науковий співробітник Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», м. Київ
81. **Китайська Олена Олександрівна** — швачка, Київська обл., м. Біла Церква

Представник політичної партії, виборчого блоку партій РОПОТЕНКО Олександр Ярославович.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку партій «Європейський вибір України» (Ліберально-демократична партія України, Українська селянська демократична партія), відповідають вимогам п. п. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку партій «Європейський вибір України» (Ліберально-демократична партія України, Українська селянська демократична партія), які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Присяжнюк Віктор Васильович	має	має	проживає	1951	головний редактор всеукраїнської газети «Наш час», Київська обл., м. Яготин	член Української селянської демократичної партії	не має
2.	Коваль Андрій Миколайович	має	має	проживає	1956	голова правління Всеукраїнського об'єднання власників житла, м. Київ	член Ліберально-демократичної партії України	не має
3.	Шкарбан Микола Іванович	має	має	проживає	1936	президент Асоціації фермерів України, м. Київ	член Української селянської демократичної партії	не має
4.	Баклан Сергій Костянтинович	має	має	проживає	1956	віце-президент Спілки кооператорів та підприємців України, м. Київ	член Ліберально-демократичної партії України	не має
5.	Омельчук Роман Юстинович	має	має	проживає	1943	народний депутат України, м. Київ	член Української селянської демократичної партії	не має

Треба думати, з чим приходити в кожний дім

ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЯ «НАРТ» у січні відзначатиме два роки виходу в ефір, а в листопаді минуло півроку її радіомовлення. Нині члени її мережі посідають 2—3 місце у глядацькому рейтингу мешканців різних регіонів України. Чим живе «НАРТ» сьогодні — про це в розмові кореспондента «ГУ» з Володимиром ЦЕНДРОВСЬКИМ, президентом Української телевізійної спілки, головою ради засновників асоціації «НАРТ».

— Розмова необхідна та актуальна ще й тому, що упродовж минулого року саме ТРК «НАРТ» часто згадували в ряді всеукраїнських щоденних газет. Згадаємо деякі назви публікацій: «Киевские ведомости» — «Похоже, что среди основателей нашего общественного телевидения есть видеопираты» (21.03.97 р.), «Голос України» — «Пірат гидко гугнявить...» (19.03.97 р.), «Независимость» — «Вор в эфире, но не в законе...» (18.04.97 р.). Усе це, як я розумію, саме про «НАРТ», але, як з'ясувалося у процесі судового розгляду із захисту доброго імені ТРК «НАРТ» за участю юридичної фірми «Тарасюк та партнери», не там шукали відеопіратів та ефірних злодіїв. Телекомпанія «НАРТ» чиста перед законом, перед власниками суміжних і авторських прав, перед своїми партнерами по телерадіомовленню.

Що таке «НАРТ»

— «НАРТ» — за скороченням від Національної асоціації радіо і телемовлення України.

Його засновники — 20 недержавних телерадіокомпаній, які представляють різні області України і мають однакові права. Сьогодні «НАРТ» здійснює в Києві 10 годин телемовлення на 25-му каналі та 20 годин радіомовлення, а також блок спільного мовлення з обласними телекомпаніями тривалістю близько 2,5 години. Отже, його мовлення охоплює 35% населення України в 21 області. Приємно відзначити, що наші окремі програми дивляться і у Криму.

Навіщо створювали «НАРТ»

— Ми ставили перед собою чотири основні завдання. Насамперед виконати закон про виробництво національного програмного продукту. Цей закон дуже суворий: 50% загального часу мовлення має бути відведено програмам, виробленим в Україні. Але чи спроможна сама, скажімо, телекомпанія у Донецьку, Харкові чи Вінниці виробити стільки власних програм? Тому й було створено «НАРТ». Його центральна (київська) студія виробляє 7 годин на тиждень власних телепрограм, до яких додається 4—5 годин програм наших регіональних засновників та 7—10 годин придбаної ліцензійної художньої продукції. Отже, розсилаємо касетами блок щотижневого мовлення обсягом близько 18 годин. Другим завданням було ознайомити мешканців столиці з життям периферії, а в регіони поширити об'єктивну інформацію про те, чим «дихає» столиця. Намагаємося подати весь зріз політичного життя в нашій державі. Наступне завдання — заробити на рекламі. Ми спробували у блоці спільного мовлення розпочати продавати рекламу і ділити прибуток між усіма співзасновниками. Однак це нам не дуже вдалося, бо питання реклами «політичне». Нарешті останнє завдання — реалізувати ідею політичного плюралізму. Щоб кожна особистість, партія чи структура могла отримати ефір на рівних правах. І тут, як кажуть, усе на екрані —десятки разів у нашому ефірний час були такі політики, як О. Мороз, В. Суслов, С. Довгань, В. Мухін (фракція Соціалістичної і Селянської партій), Л. Кравчук, М. Сирота, І. Плющ, Р. Безсмертний, В. Ємельянов (представники депутатської групи «Конституційний центр»), П. Симоненко, К. Самойлик, Б. Олійник, С. Аксененко (фракція Комуністичної партії України), Л. Лук'яненко, М. Павловський, І. Білас, О. Шандрюк (депутати, члени УРП), В. Гетьман, Е. Гурвіц (депутатська група «Незалежні»), О. Лавринович, П. Мовчан, Л. Григорович (фракція Руху), Є. Марчук, О. Крандакова, О. Кужель, О. Новіков (депутатська група «Соціально-ринковий вибір»), О. Єльяшкевич, Ф. Судницин, С. Соболєв, В. Головко, Ю. Оробець, В. Шишкін, Г. Омельченко, В. Костицький (депутатська група «Реформи»), Ю. Болдирєв, І. Попеску, В. Алексєєв (МДГ). І це без усяких умов і без копійки платні. А ще нашими гостями були ветерани війни, служителі православної церкви і просто багато добрих людей з різних регіонів України.

Що показує «НАРТ»

— Це низка програм політичного блоку мовлення, включаючи ток-шоу «Діалоги», публіцистичні блоки «Ми та Влада», «За лаштунками», «Подія», аналітично-інформаційна програма спільного виробництва з агенцією «Експрес-Інформ», «Стан справ», ток-шоу з послами іноземних держав «Час за Грінвічем» та програма з вулиці «І не питайте». Маємо кілька програм духовного напряму нашої православної церкви до свят «Святі Дзвони» та недільна проповідь «Духовна бесіда». До цього переліку треба додати дитячі програми «Чомучка» та «Казки Домовуші» запорізьких телекомпаній «АЛЕКС» та «TV-5», ток-шоу «Арабески» (телекомпанія «МОСТ» та радіокомпанія «Просто Радіо», Одеса), розважальні програми «Тутті» (ТРК «АЛЕКС», Запоріжжя) та «Звездное старье» (ТРК «АСКЕТ», студія «7х7», Донецьк) і багато інших. Обов'язково демонструємо телевізійні серіали та художні фільми. Ми не ганяємося за модними «крутими» картинами, але, скажімо, перші показали українським глядачам серіал «Петербургские тайны», повернули серіал «Команда порятунку», «Лікарі, що літають», «Інспектор Фрост», «Школа розбитих сердець» тощо.

Чи є на «НАРТі» цензура

— Це не «цензура». У нас табу на чотири речі: «чорнуха» (тобто всілякі релігійні секти, чаклунство, містика тощо), сексуальні збочення, порнографія, у нас не можна лаяти когось у політиці. А за інших умов на «НАРТі» матеріали чи то власних, чи то регіональних студій не цензурують. Усе на авторові і від автора. Ми дотримуємося принципу: телебачення — це не політичне ковадло. Якщо приходимо в кожний дім безплатно без дозволу, мусимо думати, з чим ми приходимо.

Що чекає на «НАРТ» у майбутньому

— Сьогодні ми прагнемо посилити потужність телесигналу в Києві і розширити свою регіональну аудиторію з 35% до 75% населення. Тоді буде сенс вкладати кошти в додаткове устаткування, збільшувати кількість програм. Це завдання потрібно вирішувати одночасно двома шляхами — збільшення інвестування засновників (регіональних телерадіокомпаній) із розширенням мережі студій, залучених до проекту «НАРТу», а також забезпечення виходу наших телерадіопрограм через супутник з прямою трансляцією і потужним інформаційним блоком. На жаль, маємо такі економічні реалії, коли без попереднього вирішення зазначеного комплексу організаційно-ліцензійних питань з відповідним первинним інвестуванням, істотно підвищити рівень програмного наповнення каналів мовлення «НАРТу» просто неможливо. 10 годин щоденного мовлення, чи то у студії «1+1», чи у «НАРТ», — то є 10 годин. І коли вони реально потребують своїх 10—15 тис. $ на добу, то їх треба заробити на рекламі. Іншого фінансування просто немає в галузі, яка надає свою продукцію безплатно. Але заробити можна лише за умов, коли в тебе є глядач, тобто коли твій сигнал може прийти до кожного.

Та якщо наші проекти реалізуються, а вони таки реалізуються, то й тоді «НАРТ» має зберегти ту саму схему мовлення, засновництва і управління, які нам і дали змогу розв'язати багато непростих питань.

З «НАРТом» до «ГУРТу»

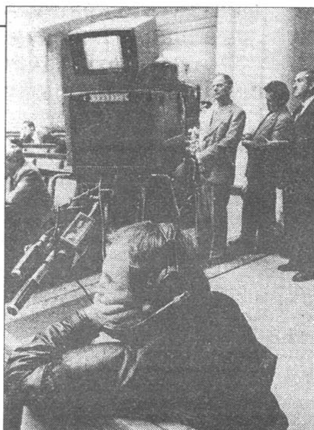
— Отже, «НАРТ» насправді то є:

— широке представництво регіональних інтересів із рівними правами всіх суб'єктів засновництва, кожен із яких має 5-відсоткову квоту від статутного капіталу із неможливістю монополізації управління;

— пріоритет національного інвестування та програмного наповнення з унеможливленням впливу іноземного капіталу на функціонування суб'єкта комунікаційної та інформаційної діяльності асоціації та її членів;

— широкий доступ різних суб'єктів мовлення, і насамперед тих, хто працює на місцевому або регіональному рівні на загальнонаціональні та столичні канали чи мережі мовлення;

— інформаційне забезпечення реального політичного плюралізму і демократизації доступу всіх політичних і соціальних течій на канали мовлення.

Реальність такої моделі інформаційної форми доведено дворічним досвідом мовлення «НАРТу». Тому й не дивно, що Верховна Рада України таки прийняла законодавчі акти, які відкрили шлях інституту суспільного мовлення до великого загальнонаціонального ефіру. І тому саме телерадіоорганізація суспільного мовлення «Громадське українське радіо і телебачення» (ГУРТ) має отримати ефірний час на каналах УТ-2 та УТ-3. І начебто все добре: є і законодавча база, є волевиявлення народних депутатів України, і все, все виважено і враховано, і всі запобіжники до неможливості зробити з ГУРТу кишенькове мовлення закладено. Це обов'язкове, близько 80%, наповнення каналів «ГУРТу» національним програмним продуктом і обов'язкове квотування культурологічного, дитячого, публіцистичного і інформаційного мовлення, яке разом має становити всі ті 80% від загального обсягу мовлення. Знову ж таки гарантується закріплення 50% від загального часу мовлення каналів ТРК «ГУРТ» за іншими телерадіоорганізаціями, у тому числі 25% — за тими, хто працює у містах і селах України.

І рекламне навантаження на канали зменшено майже вдвічі, і на кишені громадян ніхто не зазіхає.

І засновників майже 20, і всі вони різні, і Громадська рада, яка вирішує все на каналах, репрезентує на цілком рівних умовах 26 політичних партій та 10 громадських об'єднань.

І ще є 35 готових корпунктів, які утворюють телерадіокомпанії співзасновників «НАРТу» і які можуть вже сьогодні на перших порах підставити своє плече новому мовникові — телерадіоорганізації суспільного мовлення (ГУРТ).

І готові приміщення в Києві. І обладнання, і фахівці, хіба що тільки в національних теле- та радіокомпаніях їх більше, а скільки ще спеціалістів до нас приєднається.

Та великий спротив, велика владна та інформаційна протидія появі ГУРТу й діяльності «НАРТу». Але то, мабуть, вже не зупинити.

А взагалі ефір, як і Україна, — то від Бога. І головне — завжди треба думати, з чим і від кого ви приходите в кожний дім, до кожної родини.

Зареєстровано постановою Центральної виборчої комісії № 66 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії захисників Вітчизни

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 66 18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії захисників Вітчизни по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Партією захисників Вітчизни, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії захисників Вітчизни в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії захисників Вітчизни до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Казакевич Віталій Валерійович** — начальник відділу Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, м. Харків
2. **Кужель Олександра Володимирівна** — заступник голови Комітету з економічної політики та управління народним господарством, м. Київ
3. **Пахля Анатолій Іванович** — заступник командувача об'єднання з виховної роботи, начальник відділу виховної роботи в/ч А 1916 Одеського військового округу Сухопутних військ, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
4. **Коломійцев Володимир Антонович** — доцент кафедри філософії Харківського військового університету, м. Харків
5. **Цуканов Сергій Михайлович** — начальник відділу Кримського республіканського управління Ощадбанку України, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
6. **Онойченко Віктор Васильович** — голова Дніпропетровського міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Дніпропетровськ
7. **Сергієнко Микола Васильович** — голова Донецького міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Донецьк
8. **Куликов Кирило Борисович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Київ
9. **Маліков Сергій Михайлович** — директор виробничо-комерційної фірми «Уран», Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
10. **Семенов Владлен Трохимович** — завідувач кафедри Харківської Академії міського господарства, м. Харків
11. **Товстик Василь Антонович** — ректор Макіївського економіко-гуманітарного інституту, Донецька область, м. Макіївка
12. **Черноморов Олександр Миколайович** — начальник відділу Ялтинського міськвиконкому, Автономна Республіка Крим, м. Ялта
13. **Куликов Олександр Львович** — керівник інформаційно-аналітичних програм РТМК «Тоніс- центр», м. Харків
14. **Воронцов Володимир Гаврилович** — заступник голови Ради Організації ветеранів України, голова комітету ветеранів військової служби, м. Київ
15. **Колодяжний Володимир Опанасович** — представник Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку в Одеській області, м. Одеса
16. **Шулін Станіслав Михайлович** — начальник відділу інвестиційної діяльності приватного підприємства Консалтінг — Центр «Андор», Автономна Республіка Крим, м. Севастополь
17. **Бондарчук Володимир Кузьмич** — інженер зміни Управління водопостачання, м. Житомир
18. **Гара Олексій Кіндратович** — заступник директора Центру розвитку малого бізнесу при Загальноукраїнському об'єднанні приватних підприємців та власників, м. Хмельницький
19. **Француажан Володимир Васильович** — директор юридичного агентства, м. Вінниця
20. **Кожемякін Микола Олександрович** — головний керуючий акціонерного товариства «Південна універсальна біржа», м. Миколаїв
21. **Бородін Василь Васильович** — старший оперуповноважений з особливо важливих справ відділу боротьби з корупцією ДПА в Тернопільській області, м. Тернопіль
22. **Луганський Олександр Іванович** — представник Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку в запорізькому регіоні, м. Одеса
23. **Ярило Юрій Юрійович** — генеральний директор науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ
24. **Микульський Віталій Іванович** — головний спеціаліст відділу радіаційного та хімічного захисту Штабу цивільної оборони Львівської області, м. Львів
25. **Чеботарьов Леонід Петрович** — директор малого приватного підприємства «БУГ», м. Кіровоград
26. **Петренко Валерій Костянтинович** — представник Національного координаційного Центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку в Черкаській області, м. Черкаси
27. **Ананченко Олег Миколайович** — голова Сумського міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Суми
28. **Богачьов Микола Васильович** — військовий пенсіонер, м. Львів
29. **Стьопкін Віталій Федорович** — голова Чернівецького міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Чернівці
30. **Степаненко Євген Анатолійович** — помічник директора речового ринку із загальних питань, м. Запоріжжя
31. **Слободянюк Валерій Володимирович** — економіст вінницького заводу «Кристал», м. Вінниця
32. **Ольховський Сергій Вікторович** — директор кабельного заводу науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ
33. **Козарук Василь Іванович** — військовий пенсіонер, м. Донецьк
34. **Клімович Володимир Гнатович** — директор «Південної товарної біржі», м. Миколаїв
35. **Чередніченко Анатолій Михайлович** — підприємець, Кіровоградська обл., Олександрійський район, село Лікарівка
36. **Лопаєв Сергій Володимирович** — начальник інформаційного відділу Фонду сприяння боротьбі з організованою злочинністю, м. Одеса
37. **Воробей Володимир Степанович** — учитель допризовної підготовки Тернопільської ВОШ №13, Тернопільський район, село Петриків
38. **Бонєв Борис Олександрович** — інженер Красногвардійського вузла зв'язку, Автономна Республіка Крим, смт. Красногвардійське
39. **Липень Сергій Йосипович** — військовий пенсіонер, м. Донецьк
40. **Зварич Микола Пилипович** — директор закритого акціонерного товариства «Терен-цінні папери», м. Тернопіль
41. **Зінченко Ігор Семенович** — голова ради Кримської асоціації колишніх співробітників спецслужб, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
42. **Шістка Микола Петрович** — начальник аналітичного відділу Центру розвитку малого бізнесу при Загальноукраїнському об'єднанні приватних підприємців та власників, м. Хмельницький
43. **Карпенко Юрій Вікторович** — начальник цеху науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ

Голова секретаріату Партії захисників Вітчизни КАЗАКЕВИЧ Віталій Валерійович.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії захисників Вітчизни, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

* * *

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Партії захисників Вітчизни, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата в депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Казакевич Віталій Валерійович	Громадянин України	Так	Проживає	1958	начальник відділу Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, м. Харків	член ПЗВ	не має
2	Кужель Олександра Володимирівна	Громадянин України	Так	Проживає	1953	заступник голови Комітету Верховної Ради України з економічної політики та управління народним господарством, м. Київ	безпартійна	не має
3	Пахля Анатолій Іванович	Громадянин України	Так	Проживає	1953	заступник командувача об'єднання з виховної роботи — начальник відділу виховної роботи в/ч А1916 Одеського військового округу Сухопутних військ, м. Сімферополь	безпартійний	не має
4	Коломійцев Володимир Антонович	Громадянин України	Так	Проживає	1942	доцент кафедри філософії Харківського військового університету, м. Харків	член ПЗВ	не має
5	Цуканов Сергій Михайлович	Громадянин України	Так	Проживає	1952	начальник відділу Кримського республіканського управління Ощадбанку України, м. Сімферополь	член ПЗВ	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ Про лізинг

Цей Закон визначає поняття лізингу, а також загальні правові та економічні засади його здійснення.

Стаття 1. Визначення лізингу

1. Лізинг — це підприємницька діяльність, яка спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів і полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на визначений строк лізингоодержувачу майна, що є власністю лізингодавця або набувається ним у власність за дорученням і погодженням з лізингоодержувачем у відповідного продавця майна, за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів.

2. Лізинг здійснюється за договором лізингу, який регулює правовідносини між суб`єктами лізингу, і, залежно від особливостей здійснення лізингових операцій, може бути двох видів — фінансовий чи оперативний.

3. Залежно від форми здійснення лізинг може бути зворотним, пайовим, міжнародним тощо.

Стаття 2. Об`єкт лізингу

1. Об`єктом лізингу може бути будь-яке нерухоме і рухоме майно, яке може бути віднесене до основних фондів відповідно до законодавства, в тому числі продукція, вироблена державними підприємствами (машини, устаткування, транспортні засоби, обчислювальна та інша техніка, системи телекомунікацій тощо), не заборонене до вільного обігу на ринку і щодо якого немає обмежень про передачу його в лізинг (оренду).

2. Майно, зазначене в частині першій цієї статті, яке є в державній власності, може бути об`єктом лізингу тільки за погодженням з органом, що здійснює управління цим майном у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Не можуть бути об`єктами лізингу за цим Законом:

об`єкти оренди державного майна, визначені в статті 4 Закону України «Про оренду державного майна», крім окремого індивідуально визначеного майна державних підприємств;

земельні ділянки та інші природні об`єкти.

Стаття 3. Суб`єкти лізингу

Суб`єктами лізингу можуть бути:

лізингодавець — суб`єкт підприємницької діяльності, у тому числі банківська або небанківська фінансова установа, який передає в користування об`єкти лізингу за договором лізингу;

лізингоодержувач — суб`єкт підприємницької діяльності, який одержує в користування об`єкти лізингу за договором лізингу;

продавець лізингового майна (далі — продавець) — суб`єкт підприємницької діяльності, що виготовляє майно (машини, устаткування тощо) та/або продає власне майно, яке є об`єктом лізингу.

Стаття 4. Вид та форми лізингу

1. Види лізингу:

1) фінансовий лізинг — це договір лізингу, в результаті укладення якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує в платне користування від лізингодавця об`єкт лізингу на строк, не менший строку, за який амортизується 60 відсотків вартості об`єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Сума відшкодування вартості об`єкта лізингу в складі лізингових платежів за період дії договору фінансового лізингу повинна включати не менше 60 відсотків вартості об`єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Після закінчення строку договору фінансового лізингу об`єкт лізингу, переданий лізингоодержувачу згідно з договором, переходить у власність лізингоодержувача або викуповується ним за залишковою вартістю;

2) оперативний лізинг — це договір лізингу, в результаті укладення якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує у платне користування від лізингодавця об`єкт лізингу на строк, менший строку, за який амортизується 90 відсотків вартості об`єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Після закінчення строку договору оперативного лізингу він може бути продовжений або об`єкт лізингу підлягає поверненню лізингодавцю і може бути повторно переданий у користування іншому лізингоодержувачу за договором лізингу.

2. Форми лізингу:

1) зворотний лізинг — це договір лізингу, який передбачає набуття лізингодавцем майна у власника і передачу цього майна йому у лізинг;

2) пайовий лізинг — це здійснення лізингу за участю суб`єктів лізингу на основі укладення багатостороннього договору та залучення одного або кількох кредиторів, які беруть участь у здійсненні лізингу, інвестуючи свої кошти. При цьому сума інвестованих кредиторами коштів не може становити більше 80 відсотків вартості набутого для лізингу майна;

3) міжнародний лізинг — це договір лізингу, що здійснюється суб`єктами лізингу, які перебувають під юрисдикцією різних держав, або в разі якщо майно чи платежі перетинають державні кордони.

Міжнародний лізинг здійснюється відповідно до цього Закону, законодавства України, міжнародних договорів, в яких бере участь Україна, та договорів, укладених суб`єктами лізингу.

Стаття 5. Законодавство про лізинг

Відносини між суб`єктами лізингу регулюються цим Законом, іншими нормативно-правовими актами України та укладеними відповідно до них договорами лізингу, крім відносин, урегульованих нормативно-правовими актами про оренду та приватизацію державного майна.

Стаття 6. Договір лізингу

1. Договір лізингу укладається у формі багатосторонньої угоди за участю лізингодавця, лізингоодержувача, продавця об`єкта лізингу або двосторонньої угоди між лізингодавцем і лізингоодержувачем.

2. Договір лізингу має бути укладений у письмовій формі та повинен відповідати вимогам законодавства України.

Стаття 7. Істотні умови договору лізингу

1. Істотними умовами договору лізингу є:

найменування сторін;

об`єкт лізингу (склад і вартість майна), умови та строки його поставки;

строк, на який укладається договір лізингу;

розмір, склад та графік сплати лізингових платежів, умови їх перегляду;

умови переоцінки вартості об`єкта лізингу згідно з законодавством України;

умови повернення об`єкта лізингу в разі банкрутства лізингоодержувача;

умови страхування об`єкта лізингу;

умови експлуатації та технічного обслуговування, модернізації об`єкта лізингу та надання інформації щодо його технічного стану;

умови реєстрації об`єкта лізингу;

умови повернення об`єкта лізингу чи його викупу після закінчення дії договору;

умови дострокового розірвання договору лізингу;

умови надання відомостей про фінансовий стан лізингоодержувача;

відповідальність сторін;

дата і місце укладення договору.

За згодою сторін у договорі лізингу можуть бути передбачені й інші умови.

2. Реорганізація лізингодавця не є підставою для зміни умов чи розірвання договору лізингу.

Стаття 8. Строки договору лізингу

Строки договору лізингу визначаються за домовленістю сторін відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 9. Передача та повернення об`єкта лізингу

1. Передача об`єкта лізингу лізингодавцем лізингоодержувачу здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу.

Майно, передане за договором фінансового лізингу, зараховується на баланс лізингоодержувача з позначенням, що це майно взято у фінансовий лізинг. Майно, передане за договором оперативного лізингу, залишається на балансі лізингодавця із зазначенням, що це майно передано у лізинг, та зараховується на позабалансовий рахунок лізингоодержувача із зазначенням, що це майно одержано у лізинг.

2. Якщо з вини лізингодавця у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу, не передано лізингоодержувачу об`єкт лізингу, лізингоодержувач має право вимагати від лізингодавця передачі зазначеного об`єкта та відшкодування збитків, завданих затримкою передачі, або в установленому порядку вимагати розірвання договору та відшкодування збитків, завданих йому невиконанням умов договору лізингу.

3. Передача лізингоодержувачем об`єкта лізингу лізингодавцю здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу.

4. Якщо з вини лізингоодержувача у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу, не повернуто лізингодавцю об`єкт лізингу, лізингодавець має право вимагати від лізингоодержувача передачі зазначеного об`єкта та відшкодування збитків, завданих затримкою передачі, відповідно до умов договору та законодавства України.

5. У разі несплати лізингоодержувачем лізингових платежів протягом двох чергових строків на вимогу лізингодавця об`єкт лізингу підлягає поверненню у безспірному порядку згідно з виконавчим написом, учиненим у державній нотаріальній конторі.

Стаття 10. Право власності на об`єкт лізингу

1. Об`єкт лізингу протягом усього строку дії договору лізингу є власністю лізингодавця.

У разі переходу права власності на об`єкт лізингу від лізингодавця до іншої особи договір лізингу зберігає чинність щодо нового власника.

2. У договорі фінансового лізингу може передбачатися право викупу об`єкта лізингу лізингоодержувачем після закінчення або до закінчення строку договору, але не раніше строку, протягом якого амортизується 60 відсотків вартості об`єкта лізингу, визначеної в день укладення договору лізингу. Право власності на об`єкт фінансового лізингу набувається лізингоодержувачем після сплати повної вартості об`єкта лізингу відповідно до умов договору лізингу та законодавства України.

3. Право користування об`єктом лізингу належить лізингоодержувачу тільки на умовах, визначених договором лізингу.

4. У разі банкрутства лізингоодержувача, арешту чи конфіскації його майна об`єкт лізингу відокремлюється від загального майна лізингоодержувача і підлягає поверненню лізингодавцю, який може розпоряджатися ним на власний розсуд.

Порядок відшкодування збитків, завданих у зв`язку з банкрутством лізингоодержувача, визначається згідно з умовами договору лізингу та законодавством України.

Стаття 11. Права та обов`язки лізингодавця

1. Лізингодавець має право:

1) здійснювати за власний рахунок контроль за умовами експлуатації та цілеспрямованим використанням об`єкта лізингу лізингоодержувачем згідно з умовами договору лізингу, вимогами та інструкціями продавця щодо експлуатації об`єкта лізингу, а також відповідно до законодавства України;

2) вимагати повернення у безспірному порядку майна, переданого в лізинг, якщо лізингоодержувач не сплатив лізингові платежі протягом двох чергових строків;

3) вимагати від лізингоодержувача відшкодування збитків завданих внаслідок його дій або бездіяльності, відповідно до умов договору.

2. Лізингодавець зобов`язаний:

1) передати належне йому на праві власності майно в користування лізингоодержувачеві або за дорученням лізингоодержувача відповідно до його вибору та визначеної ним специфікації укласти договір купівлі-продажу майна з відповідним продавцем і передати майно в користування лізингоодержувачеві;

2) не втручатися у вибір лізингоодержувачем продавця майна та у визначення специфікації об`єкта лізингу;

3) набуваючи майно для лізингоодержувача, повідомити продавця про те, що майно призначене для передачі в лізинг конкретній особі;

4) своєчасно та в повному обсязі виконувати взяті на себе зобов`язання перед лізингоодержувачем щодо утримання об`єкта лізингу (ремонт, технічне обслуговування тощо) відповідно до умов договору;

5) прийняти об`єкт лізингу від лізингоодержувача після закінчення строку договору лізингу, якщо об`єкт не буде викуплено лізингоодержувачем.

Стаття 12. Права та обов`язки лізингоодержувача

1. Лізингоодержувач має право:

1) відмовитися від прийняття об`єкта лізингу, який не відповідає умовам договору, затримувати належні лізингодавцеві платежі до усунення ним виявленого порушення умов договору за умови попереднього повідомлення лізингодавця;

2) вимагати від лізингодавця відшкодування збитків, завданих внаслідок його дій або бездіяльності при виконанні договору лізингу, відповідно до умов договору;

3) лізингоодержувач має право пред`являти продавцеві об`єкта лізингу всі права та вимоги, що випливають із договору купівлі-продажу цього майна, зокрема щодо його якості та комплектності, строків передачі, гарантійних ремонтів тощо. Однак лізингоодержувач не має права припиняти дію договору купівлі-продажу між лізингодавцем і продавцем або змінювати його умови.

2. Лізингоодержувач зобов`язаний:

1) прийняти та належним чином користуватися об`єктом лізингу, утримувати його відповідно до погоджених сторонами умов договору, згідно з якими воно було передано, з урахуванням природного зносу та змін стану майна;

2) своєчасно та в повному обсязі за погодженим з лізингодавцем графіком виплачувати лізингові платежі відповідно до умов договору;

3) у разі несплати лізингових платежів протягом двох чергових строків на вимогу лізингодавця повернути йому об`єкт лізингу;

4) у зазначені договором лізингу строки відповідно до його умов надавати лізингодавцю відомості про технічний стан об`єкта лізингу та свій фінансовий стан, доступ для перевірки об`єкта лізингу та умов його експлуатації;

5) у разі, якщо він не реалізує своє право викупу об`єкта лізингу та не продовжить строк його використання після припинення дії договору, повернути об`єкт лізингу лізингодавцеві у стані, зазначеному в договорі.

3. Право лізингоодержувача на ремонт і технічне обслуговування об`єкта лізингу може визначатися окремим договором, укладеним з продавцем.

Стаття 13. Порядок реєстрації об`єкта лізингу

1. Об`єкт лізингу, який потребує реєстрації в державних наглядових органах (транспортні засоби, обладнання підвищеної небезпеки тощо), реєструється за домовленістю сторін на ім`я лізингодавця або лізингоодержувача у встановленому законодавством України порядку.

2. Реєстрація об`єкта лізингу здійснюється в порядку і випадках, передбачених законодавством України.

Стаття 14. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об`єкта лізингу та його страхування

1. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об`єкта фінансового лізингу несе лізингоодержувач, якщо інше не передбачено договором лізингу.

2. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об`єкта оперативного лізингу несе лізингодавець, якщо інше не передбачено договором лізингу.

3. Якщо продавець або лізингодавець прострочили строк передачі об`єкта лізингу, ризик його випадкового знищення або випадкового пошкодження у період прострочення несе сторона, що допустила прострочення строку передання.

4. З метою забезпечення інтересів суб`єктів лізингу під час виконання ними лізингових операцій об`єкт лізингу та ризики, пов`язані з виконанням лізингових договорів, ризики випадкового знищення або випадкового пошкодження об`єктів лізингу підлягають страхуванню за домовленістю сто-

(Закінчення на 12-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ Про лізинг

(Початок на 11-й стор.).

рін договору лізингу відповідно до законодавства.

Стаття 15. Витрати на утримання лізингового майна

1. При фінансовому лізингу всі витрати на утримання об`єкта лізингу, пов`язані з його страхуванням, експлуатацією, технічним обслуговуванням та ремонтом, несе лізингоодержувач, якщо інше не передбачено договором лізингу.

2. При оперативному лізингу всі витрати на утримання об`єкта лізингу, крім витрат, пов`язаних з його експлуатацією та поновленням використаних матеріалів, несе лізингодавець, якщо інше не передбачено договором лізингу.

Стаття 16. Лізингові платежі

1. Лізингоодержувач за користування об`єктом лізингу вносить періодичні лізингові платежі. Величина періоду, за який вноситься лізинговий платіж, встановлюється за договором лізингу і може бути нерівномірною.

2. Лізингові платежі включають:

суму, яка відшкодовує при кожному платежі частину вартості об`єкта лізингу, що амортизується за строк, за який вноситься лізинговий платіж;

суму, що сплачується лізингодавцю як процент за залучений ним кредит для придбання майна за договором лізингу;

платіж як винагороду лізингодавцю за отримане у лізинг майно;

відшкодування страхових платежів за договором страхування об`єкта лізингу, якщо об`єкт застрахований лізингодавцем;

інші витрати лізингодавця, передбачені договором лізингу.

2. Розміри, спосіб, форма і строки внесення лізингових платежів та умови їх перегляду визначаються у договорі лізингу за домовленістю сторін відповідно до вимог цього Закону та законодавства України.

Лізингоодержувач зобов`язаний своєчасно сплачувати передбачені договором лізингу платежі.

3. Лізингові платежі відповідно до законодавства України відносяться на валові витрати виробництва та обігу лізингоодержувача.

Стаття 17. Розв`язання спорів, що виникають з договорів лізингу

1. Спори, що виникають з договорів лізингу, розглядаються відповідно до законодавства України судами.

Спори, що виникають з договорів міжнародного лізингу, за домовленістю сторін можуть розглядатися міжнародним арбітражним судом за місцем, обумовленим у договорі.

2. У разі порушення умов договору лізингу суб`єкти мають право вимагати розірвання договору у встановленому законодавством України порядку.

Стаття 18. Амортизаційні відрахування

1. Амортизаційні відрахування на надане в лізинг майно обчислюються згідно із законодавством України.

2. Договором лізингу за домовленістю сторін може бути передбачена прискорена амортизація об`єкта лізингу згідно із законодавствам України.

Стаття 19. Бухгалтерський облік та звітність

Бухгалтерський облік та звітність щодо лізингових операцій ведуться відповідно до законодавства України. Особливості відображення лізингових операцій у бухгалтерському обліку та звітності визначаються Міністерством фінансів України.

Стаття 20. Порядок сплати мита, податку на додану вартість та акцизного збору при ввезенні об`єктів лізингу на митну територію України

Мито, податок на додану вартість та акцизний збір при здійсненні операцій міжнародного лізингу сплачуються відповідно до законодавства України.

Стаття 21. Реєстрація договорів лізингу

1. У разі якщо об`єктом лізингу є державне майно або договір пайового лізингу передбачає залучення державних коштів чи для забезпечення виконання лізингового договору надаються державні гарантії, договір лізингу підлягає обов`язковій реєстрації у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку. Договори, не зареєстровані у встановленому порядку, визнаються недійсними.

2. При виконанні договорів міжнародного лізингу лізингодавцем-резидентом валютні операції здійснюються за наявності індивідуальної ліцензії Національного банку України відповідно до законодавства України.

Стаття 22. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в місячний строк після опублікування цього Закону:

підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів;

привести свої рішення у відповідність із цим Законом;

розробити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 16 грудня 1997 року.
№ 723/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №47, ст.648; 1993 р., №2, ст.4; 1994 р., №27, ст.221) виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про джерела фінансування дорожнього господарства України

Цей Закон визначає правові основи забезпечення фінансування витрат, пов`язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування України.

Стаття 1. Автомобільні дороги загального користування України (далі — автомобільні дороги) — це дороги державного та місцевого значення, які забезпечують внутрішньодержавні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів із врахуванням адміністративно-територіального поділу держави, з`єднують населені пункти і є складовою частиною єдиної транспортної системи держави.

Класифікація та перелік цих доріг затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Автомобільні дороги є державною власністю, порядок управління якою встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2. Витрати, пов`язані з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг, здійснюються за рахунок бюджетних та інших коштів для реалізації програм розвитку дорожнього господарства України з метою підвищення соціального рівня життя населення, особливо в сільській місцевості, забезпечення автомобільних перевезень пасажирів та вантажів, оздоровлення екологічної обстановки, створення на дорогах належних умов безпеки руху та сучасних елементів дорожнього сервісу, зменшення збитків через незадовільні дорожні умови.

Ці кошти акумулюються та обліковуються на окремих рахунках Державного бюджету України, республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів місцевого самоврядування, районних і обласних бюджетів та складають відповідні дорожні фонди, що формуються за рахунок визначених законами України податків і зборів (обов`язкових платежів), а також інших надходжень, визначених цим Законом.

Зазначені кошти не підлягають вилученню або витрачанню на цілі, не пов`язані з потребами дорожнього господарства.

Забороняється використання зазначених коштів на кредитні, депозитні операції, надання позичок тощо, в тому числі на фінансування державних органів, а також їх апарату. У випадках, коли ці кошти не витрачені протягом поточного бюджетного року, вони зберігають цільове призначення в наступному році.

Управління цими коштами здійснюється Міністерством транспорту України в порядку, встановленому для управління коштами Державного бюджету України.

Стаття 3. У Державному бюджеті України щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов`язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі Державного бюджету України створюється Державний дорожній фонд України.

Доходна частина цього фонду формується за рахунок надходжень від акцизного збору та ввізного мита на нафтопродукти, акцизного збору та ввізного мита з імпортованих на митну територію України транспортних засобів та шин до них, інших надходжень до Державного бюджету України, що визначаються Законом України про Державний бюджет України на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 4. У республіканському бюджеті Автономної Республіки Крим щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов`язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі республіканського бюджету Автономної Республіки Крим створюється Республіканський дорожній фонд.

Доходна частина цього Фонду формується за рахунок коштів Державного дорожнього фонду України відповідно до нормативів розподілу, що визначаються Законом України про Державний бюджет України на поточний рік, а також інших надходжень до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, що визначаються рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим про бюджет Автономної Республіки Крим на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 5. У бюджетах місцевого самоврядування щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов`язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі бюджетів місцевого самоврядування створюються місцеві дорожні фонди.

Доходна частина таких фондів формується за рахунок податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів з розподілом цих коштів відповідно до статті 3 Закону України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів», коштів Державного дорожнього фонду України згідно з нормативами розподілу, що визначаються Законом України про Державний бюджет України на поточний рік, а також інших надходжень до бюджетів місцевого самоврядування, що визначаються рішенням сільських, селищних, міських рад про місцевий бюджет на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 6. У складі районних і обласних бюджетів створюються відповідні дорожні фонди, які формуються за рахунок коштів Державного бюджету України для їх відповідного розподілу між територіальними громадами або для виконання спільних проектів та з коштів, залучених на договірних засадах із бюджетів місцевого самоврядування для реалізації спільних соціально-економічних програм, пов`язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 7. У дорожні фонди, визначені цим Законом, спрямовується плата за передачу доріг у концесію або в оренду, плата за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів і інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, плата за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів іноземних держав, плата за проїзд платними автомобільними дорогами в порядку та за тарифами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

У відповідні дорожні фонди можуть спрямовуватися також:

добровільні внески юридичних та фізичних осіб, у тому числі іноземних, об`єднань громадян, міжнародних організацій тощо;

інші надходження, що не суперечать законодавству України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1999 року, крім пунктів 2 і 3 розділу II цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 1998 року.

2. Продовжити до 1 січня 1999 року термін дії Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №22, ст.159).

3. Кабінету Міністрів України:

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

прийняти нормативно-правові акти, спрямовані на виконання цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 16 грудня 1997 року.
№ 724/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Енергозбереження. Актуальне інтерв'ю

Перезимуємо?

Та скільки тієї зими? — звикли ми жартувати, сидячи біля теплої батареї, слухаючи затишне гурчання киплячого електрочайника...

ТІ, КОМУ довелося «латати» прорвані батареї, зігрівати власним диханням руки в промерзлому цеху або на теплотрасі, схилятися над підручником при свічці, думають інакше. А з яким настроєм «зимують» енергетики, люди безпосередньо зв'язані з виробництвом тепла й електроенергії? Не через нероботу, а через факт відключень цілих житлових масивів у містах, сіл і райцентрів від єдиної мережі енергопостачання ставлю це запитання заступникові міністра енергетики Юрію УЛІТІЧУ.

— Кожна зима для енергетиків не тільки нашої галузі завжди серйозне випробування, — зазначає Юрій Іванович. — Доводиться мобілізовувати всі сили і кошти, щоб у квартирах, на виробництві було тепло й світло.

— А спокійно, без ажіотажу хіба не можна підготувати «сани влітку»?

— Спробуйте підготуйтеся, якщо забули, коли «живу» копійку в руках тримали. А те саме вугілля навіть за взаємозаліком надходить з перебоями, значно менше від потрібної кількості.

Чомусь скрізь уперто мусується думка, що Міненерго заборгувало Мінвуглепрому. Навпаки! Вугільники винні нам близько 100 млн. гривень. Це своєрідний сальдований взаємозалік. Вони в нас беруть електроенергію, ми в них — вугілля. Але з вугіллям лихо таке: видобуток щороку падає, енергетичне вугілля (глибокого залягання пластів) дуже дороге за собівартістю, а вугілля, що надходить, низькокалорійне, з великою зольністю, та й мало його.

У зв'язку з неритмічністю поставок ми завжди планували мати на складах блочних теплових електростанцій (їх в Україні 14) десь 5,5—6 млн. тонн вугілля. Але цього року вдалося запастися лише 2 млн. тонн. А вугільники відвантажують нині 66 тис. тонн вугілля за добу (ведемо щоденний облік прибутку-витрат). І якщо морози вдарять, доведеться спалювати щодобово по 115—120 тис. тонн вугілля. Де накажете його брати? Зі складу, що й так майже спустошений?

— А що «наказують» згори? Які заходи вживає уряд?

— Не думайте, що всі сидять склавши руки і чекають найгіршого. До речі, можете зазначити кілька планових цифр 1997 року, які визначають нормальну роботу енергосистеми щодо забезпечення народного господарства. Загальна кількість необхідної країні електроенергії — 180 млрд. кВт/год. Для того, щоб її виробити, треба спалити близько 37 млн. тонн вугілля, близько 14 млрд. кубометрів газу і 2,5—3 млн. тонн мазуту. Отож, вугільники більш як 25 млн. тонн енергетичного вугілля взагалі не обіцяли. Тобто, 12 млн. тонн потрібно додатково закуповувати в Росії, Польщі, Казахстані.

— Але як за цих умов відстоювати інтереси вітчизняних товаровиробників? Шахтарі щоразу скаржаться, що завозять імпортне вугілля.

— Один із заходів захисту інтересів українських шахтарів — запровадження цільових розрахунків за вугілля грошима через банк. Згідно з постановою Кабміну, на наш спецрахунок майже щодня надходять кошти (борги бюджетів усіх рівнів за електроенергію). Гроші ці безпосередньо йдуть вугільникам. У листопаді, грудні у такий спосіб вони отримали 35% оплати за відвантажене вугілля. Але галузь потребує значно більших сум, «енергогрошима» не підняти. Є ще нюанс. У гонитві за «планом відвантаження» вугілля не віддають на збагачувальні фабрики, відразу везуть на станції. А воно, м'яко кажучи, неякісне. Для повного згоряння енергетики змушені «підсвічувати» його мазутом і газом. Але за мазут ми розплачуємося «живою» копійкою, і чималою. Одне слово, хочеш не хочеш, а прикуповувати вугілля треба. Інакше просто не протягнемо до весни.

— То скільки треба закупити? І чи є на це кошти?

— Щоб благополучно перезимувати, треба додатково 30 тис. тонн вугілля за добу. Зважайте, мінімум мільйон тонн потрібно вже в січні. Обійдеться це в 70—80 млн. гривень. Своїх грошей у Міненерго немає. Ви прекрасно знаєте, як у нас споживачі розраховуються за електроенергію. Ми пропонували уряду різні форми розрахунків, аж до закладу цінних паперів. Варіанти обговорюють. Але час не жде. До речі, наприкінці минулого року досить стабільно отримували газ, нафту. І в цій ситуації просто дякуємо газовикам за розуміння та підтримку. Звісно, механізм поставок — заслуга уряду. На І квартал нам виділено 300 тис. тонн нафти. Але знову-таки, ламаємо голову, як розрахуватися.

— Чи не можна в цьому спертися на «допомогу» атомників, «оплатити» взаємозаліком за виробленую ними електроенергію?

— Щодо роботи АЕС, то, на жаль, тут також безліч проблем. Почастішали вимкнення атомних блоків (адже не можна весь час заощаджувати на ремонтах!), а добовий простій бодай одного треба компенсувати роботою теплових станцій, інакше буде порушено режимний баланс генерації і споживання. Отож, готуй додатково 12 тис. тонн вугілля за добу зі складу. Нещодавно вийшов з ладу блок-мільйонник на Хмельницькій АЕС. Ремонт триватиме щонайменше місяць...

— Юрію Івановичу, що дають планові вимкнення? Невже така економія вигідна при збитках, що їх у результаті зазнає народне господарство — стоять заводи, на фермах жах що робиться?

— Повірте, розмов навколо цього більше, ніж реальної шкоди. Графіки вимкнень узгоджено з районними, обласними адміністраціями, людей попереджено. Торік максимально споживали до 580 млн. кВт/год електроенергії за добу. Нині навіть за відлиги та дощів — понад 600 млн. кВт/год! Куди це годиться?! Мало того, що енергетики, даруйте, працюють за «спасибі», то ще й споживання вкрай нераціональне. Доходить до того, що керівники на місцях вольовим рішенням скасовують урядові постанови про відключення боржників, неплатників. Дніпропетровська облрада заборонила застосовувати режимний захід — віялове відключення сільгоспспоживачів, які вже заборгували понад 65 млн. гривень за електроенергію. А це, по суті, — порушення закону про енергетику, бо вочевидь пряме втручання в технологію енергетичного виробництва.

— До того ж, електроенергія за законом — той самий товар...

— У тім-то й біда, що розучилися ми жити за законом. Не виконується багато розумних, необхідних постанов. І в результаті єдина енергосистема — під постійною загрозою розвалу. Якщо нас не навчить чужий гіркий досвід Вірменії, Азербайджану, Грузії, Казахстану, де люди навчилися берегти тепло, електроенергію, платити за кожний кіловат, нам залишиться лише сподіватися чуда. Але чудеса, як ви розумієте, це вже з іншої сфери.

Розмову вела Людмила МЕНЖУЛІНА.

Крик душі

Не дбаємо про те, що маємо,

або Чому «місто майбутнього» на Дністрі стало безперспективним

ДІЮЧИ ЗА ПРИНЦИПОМ «не до жиру», без державної підтримки і контролю залишено напризволяще одну з важливих галузей енергетики — гідроенергетику. А в її складі — потужний гідровузол на Дністрі, введення якого в цілому дасть можливість одержувати 3200 млн. кіловат-годин електроенергії щороку.

У складі гідрокомплексу — діюча Дністровська ГЕС-1 потужністю 702 мегавати, ГЕС-2, де готують до пуску другий агрегат, і гідроакумулююча станція, на якій через фінансову скруту роботи зведено до мінімуму. Унікальна електростанція, сім оборотних гідроагрегатів якої потужністю 34 мегавати кожен, мала стати до ладу ще 1993 року.

Роботи тут, на Дністровській ГАЕС, ведуться з 1988 року, виконано 50 відсотків усього обсягу будівельно-монтажних робіт. Пройдено багато кілометрів підземних тунелів, виконано значні земельні роботи, які обчислюються десятками мільйонів кубометрів, вкладено сотні тисяч кубометрів бетону, розгорнуто будівельний майданчик на площі понад 400 гектарів, уздовж Дністра споруджено десятки кілометрів берегозміцнювальних споруд.

Декількома експертизами доведено: об'єкт перебуває у стадії, коли «законсервувати» його дорожче, ніж добудувати. Шлях один — продовжувати будівництво. Тим більше, що для цього є досвідчені кадри, техніка, промислова база, збудовано місто Новодністровськ, в якому мешкають будівельники та експлуатаційники гідростанцій. Але нестабільне і не в повному обсязі фінансування стало причиною того, що будівництво перетворилось на довгобуд, а новодністровці — на безробітних. Місто, яке називали «містом майбутнього», стало містом без майбутнього.

Крім економічних та соціальних наслідків, припинення будівництва неодмінно призведе до екологічної небезпеки. Бо станція в основному підземна, а тривале перебування водоводів на тимчасовому кріпленні призводить до значного розущільнення гірських порід, що спричиняє їх вивали. Незавершеність робіт на верхньому водоймищі, де не виконано протифільтраційні роботи, спричинює зволоження Дністровського схилу, внаслідок чого можуть виникнути зсуви, страшніші, ніж у Чернівцях. Прецеденти вже маємо: в травні 1991 року на порталах водовідвідних штолень сталося зрушення гірських порід об'ємом 15—18 тисяч кубометрів; у травні 1992 року в середній частині дністровського схилу «з'їхало» вниз 5—7 тисяч кубометрів ґрунту; навесні 1993 року під час зливових дощів сталося обводнення масиву гірських порід у районі основних споруд; у січні 1996 року було завалено відвідний водовід...

Два роки тому Національний комісії з питань регулювання електроенергетики доручалося визначити джерела фінансування й будівництва в обсягах, необхідних для введення в експлуатацію першого гідроагрегату Дністровської ГАЕС у 1998 році. Передбачалося також надати Дністровській ГАЕС разову допомогу з резервного фонду для ліквідації наслідків пошкодження гідропроспу у зв'язку з аваріями з техногенних причин.

У квітні 1997 року на Дністровському енергетичному комплексі побував Президент України Л. Кучма. З висоти 150-метрового берега він оглянув огром будівельного майданчика, уважно вислухав коментарі фахівців, порозмовляв з будівельниками й експлуатаційниками і запевнив: «ГАЕС вкрай потрібна економіці України. Це загальноукраїнська енергетична проблема і ми будемо її розв'язувати... Гроші на будівництво ГАЕС знайдемо».

Надія оселилась у серцях гідробудівельників. Адже досвідчений багатотисячний колектив знудьгувався за справжньою роботою, в печінки в'їлися адміністративні відпустки і затримки з виплатою заробітної плати. Та замість обіцяного фінансування надходження коштів на будову, навпаки, зменшуються. Більш ніж половина механізмів простоює — немає за що купити пальне, будівельні матеріали. Працівникам «Дністрогесбуду» знову запропоновано адміністративні відпустки.

У колективах будови зростає невдоволення, будь-якої миті може статися соціальний вибух. Розміркуючи, чому після візиту високої урядової делегації, пов'язаного з питанням виходу України з енергетичної кризи, фінансування Дністровської ГАЕС різко погіршується, робітники висловлюють різні припущення. І дуже наболіло одне, спільне для всіх питання: чому ж ми не дбаємо про те, що маємо?

Анатолій КОЗЛОВ,
заступник голови правління ВАТ «Дністрогесбуд» з економічних питань;
Тамара МОРОШАН,
журналіст.

Проблема

Хто сплавляє феросплавний

Як би ви зреагували, коли б одного дня виявили, що майже половину акцій підприємства, яким керуєте, хтось несподівано вирішив продати? До того ж, за ціною, багато меншою від їх реальної вартості? В подібній ситуації опинився голова правління ВАТ «Запорізький завод феросплавів» В. Гаврилов, коли 23 грудня 1997 року прочитав в «Українській інвестиційній газеті» інформацію про те, що оголошено продаж на конкурсних засадах пакетів акцій (24 та 25 відсотків) заводу за ціною 12 402 та 12 918 тисяч гривень відповідно. При цьому прийом конкурсних пропозицій закінчується 16 січня, тобто відразу після новорічних і різдвяних свят. А саме з газети голова правління дізнався про це тому, що представники заводу не брали участі в розробці умов конкурсу, бо їх туди не запросили.

Звичайно, в даному випадку не йдеться про те, щоб відмовитися від приватизації заводу. Тим більше, що розпочалася вона тут ще 1994 року — пакет акцій було оцінено в 1,06 мільйона гривень. На сьогодні вже розміщено 25 відсотків акцій — 13 через пільгову передплату та 12 через сертифікатний аукціон. Крім того, держава вирішила залишити за собою 26 відсотків акцій. Отож, те, що планують продовжити приватизацію, не викликає заперечень. Заперечення викликає ціна, за якою збираються продати пакети акцій, які залишились. Зазначимо, що лише для модернізації одного з чотирьох плавильних цехів заводу — цеху № 3 з виробництва металевого марганцю — з 1994 року закуплено обладнання на 6 мільйонів 141 тисячу 500 доларів США та 20 мільйонів 878 тисяч 115 німецьких марок, виконано будівельно-монтажних робіт на 6,5 мільйона гривень. Тобто, усього витрачено близько 40 мільйонів гривень. А загалом тільки залишкова вартість основних фондів заводу становить 120 мільйонів гривень.

Кому ж знадобилося розпочати терміновий розпродаж майже половини заводу за вартістю, набагато нижчою від реальної? З таким запитанням до Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та в. о. голови Фонду держмайна Володимира Ланового звернулися трудовий колектив й адміністрація акціонерного товариства і сподіваються отримати відповідь. Ми ж повідомлятимемо про те, як розвиватимуться події з приватизацією феросплавного.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Запитуєте — відповідаємо

Надбавка до пенсії інваліда

Я — колишній малолітній в'язень фашистських концтаборів, унаслідок чого в 1994 році ЛТЕКом встановлено II групу інвалідності — інвалід війни. 1996 року військкомат видав посвідчення учасника бойових дій ВВВ і нагрудний знак «Ветеран війни». З жовтня 1996 року райсоцзабез нараховував надбавку до пенсії як інваліду ВВВ II групи в розмірі 58 грн. 17 коп., але з квітня 1997 року виплату припинили, і я, на вимогу райсоцзабезу, повернув заборговану суму. Чи правомірні вимоги соцзабезу?

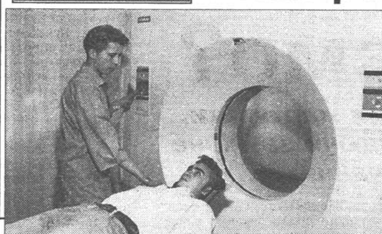
Володимир ТРИКУЛЕНКО.
Вінницька область.

Не зрозуміло, на якій підставі вам видали посвідчення учасника бойових дій. З наданих вами листа і документів я зробила висновок, що ви згідно з п. 3 ст. 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», як інвалід II групи, яким стали внаслідок перебування в малолітньому віці у фашистських концтаборах, — інвалід війни. А тому вам слід переоформити статус учасника бойових дій на статус інваліда війни. А надбавку до пенсії у розмірі 350 відсотків від мінімальної пенсії за віком повинні надавати вам з моменту звернення до органу соціального захисту населення на підставі наданої вам довідки Міністерства праці та соціальної політики України.

Марина КОВАЛЬЧУК,
юрисконсульт.

Фотофакт

Вісім років — до вищої якості

Саме стільки Рівненський обласний лікувально-діагностичний центр надає висококваліфіковану допомогу поліщукам, потерпілим внаслідок аварії на ЧАЕС. Щоденно лікарі центру (п'ятеро з них — кандидати медичних наук) обслуговують більш як тисячу пацієнтів. Медичне обладнання провідних фірм світу дає змогу щорічно проводити близько 800 тисяч різнопрофільних обстежень.

Ефективна діагностика захворювань скоротила термін перебування пацієнтів в стаціонарі, поліпшила якість лікування.

На знімку: підготовка пацієнта до обстеження на комп'ютерному томографі.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ–Укрінформ).

Місцевий масштаб

Не родись вродливою, а родись 260-тисячною

Новорічної ночі у Хмельницькому пологовому будинку народився 260-тисячний мешканець обласного центру, точніше, мешканка — Катруся Горощак. Міська влада подарувала батькам дівчинки однокімнатну квартиру.

Вранці щасливу маму, вчительку середньої школи № 1 Ірину Горощак, привітав міський голова Михайло Чекман. Його заступник Володимир Байдич та завідувачка міського ЗАГСу Валентина Орєхова принесли новонародженій повний мішок подарунків.

Цікаво, що тієї самої ночі в палаті з Іриною Горощак чекали поповнення ще шестеро жінок. Сподіваємося, щасливі сюрпризи у їхніх дітей ще попереду: життя ж бо тільки починається!

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Споживчий кошик

Картопляні традиції національної кухні зміцнюються

У Вінницькому обласному управлінні статистики підрахували, скільки і яких продуктів харчування споживають (на душу населення) мешканці найбільшої сільськогосподарської області держави. Цифри свідчать про небезпечне збіднення меню вінничан.

Скажімо, якщо п'ять років тому середньостатистичний мешканець області споживав протягом року 12 кілограмів риби, то торік — в чотири рази менше. Споживання м'яса зменшилося на 22 кілограми, молока — на 82, хліба — на 16 кг. Істотно зменшилося й споживання яєць, овочів (на 7 кг). Не такий солодкий, як раніше, п'ють вінничани чай — споживання цукру зменшилося на 18 кг.

Виняток із правила становлять фрукти: їх в раціоні практично стільки ж, як і раніше.

Але найбільше виручає картопля: недарма цей овоч називають другим хлібом. Її споживання збільшилося на 21 кг.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

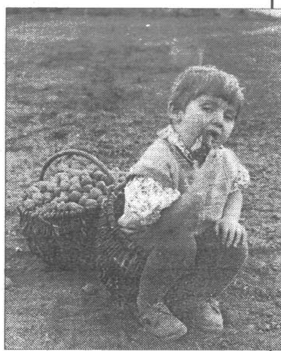

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

У Сумах люблять банани з Кот-д'Івуару

Торгівля

Зовнішньоторговельний оборот Сумської області у 1997 році досяг 500 мільйонів доларів. Це вдвічі більше, ніж три роки тому. Зрозуміло, що такий ривок — не випадковий.

Отже, окреслилися кардинальні зрушення в економічному житті регіону? Ствердну відповідь на це питання дає маркетингова перебудова більшості виробників, урахування якісних параметрів у їхній роботі. Так, приміром, АТ «Нафтопроммаш» з Охтирки взяло участь у недавній міжнародній виставці «НафтоГазтех-97», на якій продемонструвало новітні зразки гідроциклонної установки для очищення бурового розчину, фрезерно-струменевий млин, дросельно-запірний пристрій з дистанційним пневмоуправлінням. На новинки звернули увагу менеджери німецьких та інших фірм. Бо запропоноване, як мовиться, влучило у ціль: потреба у ньому скрізь на відповідних підприємствах велика.

З регіоном співробітничають партнери з 72 країн світу. Завдяки поліпшенню параметрів конкурентоспроможності АТ «СМНВО ім. М. Фрунзе», «СЕЛМІ» та інших підприємств половина експорту області — продукція машинобудування та хімічної промисловості. У другій половині 7 відсотків — м'ясо та продукти його переробки, 4,3 відсотка — цукор. Як ішлося на грудневому брифінгу в облдміністрації, Сумщина втратила 60 мільйонів гривень від зриву реалізації спирту через непродумані рішення уряду щодо монополізації торгівлі ним.

Можливо, згадане і вплинуло на перевагу імпорту у зовнішньоторговельному балансі. Здебільшого його приріст дають енергоносії з Росії. А з країн далекого зарубіжжя провідні позиції за імпортом несподівано посіла країна Кот-д'Івуар. Сумчани за роки незалежності дуже вподобали їхні цитрусові, банани, що йдуть в обмін на продукцію машинобудування. Збільшення зовнішньоторговельного обороту, кількості партнерів, однак, слабо позначається на бажанні зарубіжного бізнесу вкладати гроші у регіон.

— Торік область отримала близько одного мільйона двохсот тисяч доларів іноземних інвестицій, — розповів начальник обласного управління зовнішньоекономічних зв'язків Андрій Щербатенко. —Левова частка з них — комбайни, поставлені на лізингових умовах. Незважаючи на те, що ми беремо активну участь у виставках, рекламі діяльності місцевих підприємств, потенційні іноземні інвестори вичікують.

Негативно вплинули на їх визначення зняття пільг для підприємств із залученням зарубіжного капіталу, нестабільність нашого законодавства.

Інвестиції Сумщині потрібні. Особливо їх очікує агропромисловий комплекс, де чимало продукції залишається незатребуваною у зв'язку з примітивністю форм її обробки, переробки тощо.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сумська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Що краще: скоротити чи реформувати?

Освіта

У селі Володимирівка Таращанського району на Київщині навчається 77 дітей. Це та межа, коли закривають школу. Справа не хитра. Але важливіше зберегти і розвивати школу. Тому тут вирішили об'єднати дітей із сусіднього села Потоки та міста Тараці. Тепер у Володимирівці 168 школярів. Доставку транспортом забезпечує колективне сільськогосподарське підприємство. Харчування і матеріальні турботи теж на сільських плечах, бо бюджет не виручить.

Однак села сьогодні самі ледь-ледь зводять кінці з кінцями. У районі лише два КСП якось крутяться, решта — у боргах. Проте голова КСП Василь Сільченко проти закриття шкіл. Він вважає, що село без школи приречене на поступове вимирання.

Начальник обласного управління освіти Ігор Лікарчук висловив протилежну точку зору. У Київській області, розповідає він, протягом останніх 10 років кількість дітей зменшилася майже на 12 тисяч. Однак якість навчання від цього не стала вищою. Шкіл у попередні роки набудували чимало, зросло загальне число працівників у закладах освіти. Тепер у деяких школах на одного учня припадає п'ять викладачів, хоча робота освітньої системи від цього не поліпшилася.

Фінансовий бік ситуації також аж ніяк не привабливий. Бюджетом області на освітні потреби у 1996 році було передбачено 79 млн. 300 тис. гривень, а фактичні витрати становили 162 млн. 502 тис. Ось така арифметика. Чи могли виплачувати зарплату за таких умов? Невиплату було запрограмовано, адже кожному керівникові відомо: бюджетні витрати можна здійснювати лише в реальних межах.

Куди ж прямує сільська школа? До скорочення годин викладання, закриття факультативів, груп подовженого дня, гуртків. Залишається тільки державний компонент. Бібліотеки майже не поповнюються. Грошей у батьків немає, отже і немає за що купувати одяг, зошити, олівці (не кажучи вже про шкільну форму). А ще — ремонт класів, школи...

Усе це призводить до зниження загального рівня розвитку дітей, а в селах — тим паче. Колишня картина післявоєнних часів, коли в одному кабінеті навчалися перший, другий, третій класи, сьогодні нікого не дивує.

Отже, керівництво обласної освіти дійшло висновку: утримувати одну школу і три — це різні речі. І в класах замість 5—7 осіб тепер буде 18—20, приблизно стільки ж і безробітних викладачів. Бюджету так зручно. А чи законно це?

Виявляється, так. Є доручення щодо укомплектування штату і мережі закладів освіти відповідно до бюджетних можливостей за Указом Президента України від 27 лютого 1997 року «Про заходи щодо забезпечення поповнення державного бюджету та посилення бюджетно-фінансової дисципліни».

Управління освіти, проаналізувавши роботу навчальних закладів, назвало можливі заходи для зменшення витрат на їх утримання. У період ринкових реформ школам доведеться шукати шляхи для самозабезпечення. Те, що раніше приховано чи відкрито збирали гроші від батьків на ремонт, обладнання, телевізори, охорону шкіл, сьогодні необхідно легалізувати. А бюджетні кошти виділятимуться на навчально-виховний процес та забезпечення «собівартості» традиційних освітніх послуг. Про фінансування розвитку діючих закладів поки що не йдеться.

Проте за Конституцією освіта в нашій країні, як відомо, безкоштовна. Однак сучасна сільська школа самостійно триматися на плаву не може. Тому сьогодні потрібні нові шляхи розв'язання проблеми. Але чи таким чином? Зрозуміло, хороша освіта дорого коштує і цінується більше, та, очевидно, ми ще не готові до цього.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Інформація про випуск акцій нової номінальної вартості відкритого акціонерного товариства «Запорізький м'ясокомбінат»

Характеристика емітента

1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Запорізький м'ясокомбінат».

Код ЕДРПОУ 00443507.

Місце розташування

330600, м. Запоріжжя, МСП-556, Україна, тел. 65-20-51.

Дата заснування

ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат» засновано 14 червня 1994 р., реєстраційний № 801р., розпорядження виконкому Запорізької міської ради народних депутатів, на базі майна орендного підприємства «Запорізький м'ясокомбінат», викупленого у процесі приватизації організацією орендарів.

Предмет діяльності

— переробка сировини сільського господарства;

— торгово-закупівельна діяльність;

— оптова і роздрібна торгівля, комерційна та посередницька діяльність;

— реконструкція, реставрація та ремонт промислових споруд і будівель, житлових будинків;

— зовнішньоекономічна діяльність: експорт та імпорт обладнання, технологічної, технічної документації приладів, виробів, комплектувальних виробів машин та механізмів, товарів народного вжитку, посередницька діяльність.

Обсяг сплаченої частки: 468338,5 грн.

Статутний фонд зареєстровано Міністерством фінансів України, реєстраційний № 93/1/95, свідоцтво видане 01 березня 1995 р.

Статутний фонд сформовано першою та другою емісією — 5753873 грн. Збільшення статутного фонду проводиться шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

Чисельність працівників ВАТ становить на 01.10.1997 р. — 1120 осіб.

Дані про керівництво

Голова правління Падалкін Микола Миколайович, освіта вища, кваліфікація — економіст, загальний стаж роботи — 33 роки.

Головний бухгалтер Занкова Тетяна Михайлівна, освіта вища, кваліфікація — економіст, загальний стаж роботи — 24 роки.

Дані про емісію цінних паперів

Дата й номер протоколу прийняття рішення про випуск акцій: протокол загальних зборів акціонерів ВАТ № 5 від 29 листопада 1997 року.

Мета випуску акцій нової номінальної вартості.

Збільшення статутного фонду у зв'язку з індексацією основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

Обсяг емісії, вид і категорії акцій:

Вид акцій	Номінальна вартість грн.	Кількість штук	Загальна сума емісії грн.
Прості іменні акції	43	133811	5753873

Число серій і порядкові номери — акції даного випуску випускаються в паперовій формі, однією серією:

а) Серія Б

б) Номер випуску — 2

в) Вид акцій — прості іменні

г) Нумерація акцій — 000001 по 133811 включно.

Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

Порядок обміну акцій —акції номінальною вартістю 3—50 грн. обмінюються на акції номінальною вартістю 43 грн. пропорційно до кількості належних їм акцій. Початок обміну: через 10 днів з моменту публікації інформації у пресі.

Сертифікати акцій обмінюються за адресою: 330600, м. Запоріжжя, МСП-556, Україна, ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат», тел. 65-20-51.

Термін обміну не обмежений.

Метод обчислення і строк виплати дивідендів.

Розмір дивідендів визначається загальними зборами акціонерів. Дивіденди сплачують раз на рік, не пізніше 90 днів після закінчення фінансового року пропорційно до загальної вартості належних їм акцій.

Сума збільшення статутного фонду за рішенням загальних зборів акціонерів становить 5285534,5 грн.

ДОВІДКА

про індексацію основних фондів ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат»

	Дата індексації 01.01.1995 р.	01.04.1996 р.
Сума індексації балансової вартості основних засобів, грн.	2027398,1	16716522,7
Сума індексації зносу основних засобів, грн.	823392,7	6106256,5
Сума індексації залишкової вартості основних засобів, грн.	1204005,4	10610266,2
Сума збільшення статутного фонду за рішенням загальних зборів акціонерів грн.		5285534-50
Статутний фонд оформлено першою та другою емісією грн.		5753873

ІНФОРМАЦІЯ

про випуск акцій сільськогосподарського відкритого акціонерного товариства "Аграрна фінансова група "ДЕМЕТРА-АГРО"

1. Характеристика емітента

1.1. Повна назва: Сільськогосподарське відкрите акціонерне товариство "Аграрна фінансова група "ДЕМЕТРА-АГРО".

1.2. Місцезнаходження: Україна, Одеська область, 273200, м.Балта, вул.Ломоносова, 176.

1.3. Предметом діяльності товариства є:
- розвиток агропромислового комплексу;
- проведення земельної реформи, впровадження інтегрованих агропромислових технологій та створення ринкової інфраструктури в АПК;
- впровадження ефективного землекористування, залучення інвестицій, техніки, технологій.

1.4. Установчі збори скликаються 30 червня 1998 р.

1.5. Запланований статутний фонд товариства становить 20000000 (двадцять мільйонів) гривень.

2. Відомості про засновників

2.1. Засновниками СВАТ "Аграрна фінансова група "ДЕМЕТРА-АГРО" виступають:
- Товариство з обмеженою відповідальністю "Багатопрофільна виробнича фірма "Метал-Сервіс";
- Товариство з обмеженою відповідальністю "Фірма "Відродження".

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Номінальна вартість акції становить 200 (двісті) гривень, їх кількість 100000 (сто тисяч) штук:
- прості іменні акції - 40 000 штук;
- акції на пред'явника - 50 000 штук;
- привілейовані акції - 10 000 штук.

3.2. Засновники вносять у статутний фонд: комбайни "Джон-Дир", "КЕЙС", обладнання до них, автомобілі марки ВАЗ, "Тойота", "Мицубиси", а також оргтехніку загальною вартістю 11701390 (одинадцять мільйонів сімсот одна тисяча триста дев'яносто) гривень.

3.3. Оплата акцій буде провадитись на тимчасовий розрахунковий рахунок №467768 у Балтському відділенні АКБ "Україна", МФО 328306, ЗКПО 09328306.

3.4. Термін передплати на акції: з 1 січня 1998 р. до 10 липня 1998 р.

4. Права та пільги акціонерів

4.1. Власники акцій мають право на частину прибутку акціонерного товариства (дивіденди), на участь в управлінні товариством (крім власників привілейованих акцій), одержання інформації про діяльність товариства, а також інші права, згідно з законодавством України та статутними документами СВАТ "Аграрна фінансова група "ДЕМЕТРА-АГРО".

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, д. 34) возбудил дело № 37-1/126 о банкротстве малого частного производственно-коммерческого предприятия **«АГВ-ДЕБЮТ»**, юридический адрес: 343870, Ясиноватая, квартал 103, дом 21, квартира 66; расчетный счет 468422 в Ясиноватском отделении АК Проминвестбанка.

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: 340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34.

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дело № 05/111-9/876 о банкротстве Старобельского межхозяйственного производственного предприятия (349600, Старобельск Луганской области, ул. Красный городок; р/с 562006 в Старобельском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304245, код 05486013).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в месячный срок с момента опубликования данного объявления.

Інформація про випуск відкритого акціонерного товариства завод «Цегла Трипілля»

Відомості про акціонерне товариство

1. Фірмове найменування
Акціонерне товариство завод «Цегла Трипілля»
(АТ завод «Цегла Трипілля»).
Код по ЗКПО — 05474949.

2. Місцезнаходження
255400, Обухів Київської області, Промвузол.

3. Дата реєстрації
Зареєстроване розпорядженням представника Президента України в Обухівському районі від 15 березня 1994 року № 125, перереєстроване розпорядженням Обухівської районної Ради народних депутатів від 18 квітня 1995 року № 157.

4. Загальний обсяг і обсяг сплаченої частки статутного фонду
Статутний фонд (з урахуванням індексації) — 10787618,60 грн. згідно зі свідоцтвом про реєстрацію випуску цінних паперів, виданим фінансовим управлінням обласної держадміністрації 25 березня 1994 року (реєстраційний номер 4/2-94).
Обсяг сплаченої частини статутного фонду — 59565 грн. Акт прийому-передачі державного майна № 5-к від 28.05.1996 року, виданий регіональним відділенням Фонду державного майна України по Київській області.

Дані про емісію акцій

1. Рішення загальних зборів акціонерів АТ завод «Цегла Трипілля» (протокол від 21 березня 1997 року) про збільшення статутного фонду на суму індексації балансової вартості основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій попереднього випуску.

2. Загальна сума випуску нових акцій
Сума випуску — 10787618,60 грн.
Номінальна вартість акції — 135 грн. 83 коп.
Кількість акцій — 79420 акцій.
Вид і категорія акцій — прості іменні.
Число серій і порядкові номери — серія В з № 00001 по № 79420.
Власникам акцій видається сертифікат на сумарну кількість акцій, якими володіє акціонер.

3. Права акціонерів
Всі акціонери мають однакові права.
Мають право:
одержувати інформацію про діяльність товариства;
вийти з товариства шляхом продажу, передачі, дарування всіх своїх акцій як окремим особам, так і самому товариству чи іншій особі;
отримати частку вартості майна товариства у випадку його ліквідації пропорційно розміру своєї частини у статутному фонді товариства.

4. Порядок обміну акцій
Акції попереднього випуску обмінюються на акції нової номінальної вартості відповідно до кількості акцій, якими володіє акціонер, без обмеження терміну отримання. Власнику акцій видається сертифікат на сумарну кількість акцій, якими він володіє.

5. Порядок отримання акцій нового випуску
Акції нового випуску видаватимуть за адресою: Обухів Київської області, АТ завод «Цегла Трипілля».

Телефони для довідок: 5-14-07, 5-19-43.

День початку видачі — через 10 днів після опублікування інформації про збільшення статутного фонду в пресі.

6. Порядок повідомлення про обмін акцій
Районна газета «Обухівський край» та республіканська газета «Правда України».
Дані про суми проведених у попередніх періодах індексацій вартості та зносу основних фондів — 10728053,60 грн.

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 28 лютого 1998 року об 11-00 за адресою: Харцизьк, Донецька область, будинок культури ВАТ «ХТЗ». Реєстрація акціонерів проводиться 28 лютого 1998 року з 8-00 до 11-00.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту правління про результати фінансової та господарської діяльності ВАТ за 1997 рік та порядок розподілу прибутку.
Основні напрями діяльності підприємства на 1998 рік.
2. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії товариства.
3. Про збільшення статутного фонду у зв'язку з індексацією основних засобів.
4. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.
5. Про створення дочірніх підприємств, СП, та затвердження їх статутів.
6. Різне.

Для участі у зборах необхідно мати при собі документ, що засвідчує особу акціонера.

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод»

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 17/336 про визнання МП «Алла» банкрутом (Київ-99, вул. Зрошувальна, 3) р/р 5468696 в Укрінбанку, МФО 300142.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація у Монастирищенському районі повідомляє, що арбітражний суд Черкаської області (257016, Черкаси бул. Шевченка, 307) порушив справи про банкрутство:

— № 942/8 від 30.09.97 р. — ЗАТ «АИТ-РОСЧИ» (Черкаська обл., Монастирищенський р-н, с. Лукашівка, вул. Дзержинського, 3, р/р 467402 в Промінвестбанку м. Монастирище);

— №1454/8 від 04.11.1997 р. — МП «Альфа-сервіс» (Черкаська обл. м. Монастирище, вул. Заводська, 5/2, р/р 468333 в Промінвестбанку м. Монастирище).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 10/204 про визнання банкрутом кооперативу «Квадр» (Київ, вул. Возз'єднання, 15/17) р/р 461983 у Дарницькому відділенні Укрсоцбанку.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 19/341 про визнання виробничо-комерційної фірми ТОВ «СПС» банкрутом (Київ-95, вагонне депо «Дарниця») р/р 4674444 у Харківському відділенні Промінвестбанку.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 19/342 про визнання ТОВ «Райдуга» ЛТД» банкрутом (Київ, о. Передмістна слобідка) р/р 467217 у Дарницькому відділенні Укрсоцбанку.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 18/74 про визнання ПМП «Дніпро-94» банкрутом (Київ-160, Харківське шосе, 13, кв. 9) р/р 40468239 в АКБ «Градобанк».

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації в Дарницькому районі Києва порушив справу № 17/338 про визнання банкрутом ТОВ «Лонго» (Київ, вул. Зрошувальна, 18) р/р 3467916 у Дніпровському відділенні Промінвестбанку.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Суми*

Штурм альма-матер як засіб протесту

Із політичними звинуваченнями в корупції, вимогами відставки обласного керівництва вийшли минулої п'ятниці на площу Незалежності студенти та викладачі Сумського державного аграрного університету. Перед цим вони, зламавши і розібравши стіну-перегородку в головному корпусі, здійснили самозахват відремонтованих аудиторій, що перейшли Банківській академії. Яка, у свою чергу, не потурбувалася про забезпечення відселенців належними умовами для навчання. Голова обладміністрації, він же і ректор Банківської академії на громадських засадах, А. Єпіфанов на прес-конференції підкреслив, що заворушення є продуманою акцією вчених мужів для нагнітання політичної обстановки у суспільстві напередодні виборів. Керівники партій та організацій Сумщини, заявивши про підтримку дій студентства, підписали звернення до Президента з проханням втрутитися у ситуацію.

● *Луцьк*

Великій родині машина не зайва

Розпорядженням Кабінету міністрів багатодітній сім'ї України, що проживає в селі Карпилівка Ківерцівського району на Волині, виділено безкоштовно легковий автомобіль марки «Фольксваген Гольф». Софія Мусіївна і Йосип Тихонович Фені народили і виховали... вісімнадцять дітей. До слова, будинок, у якому проживає сім'я, збудовано на кошти, надані колишнім Президентом України Леонідом Кравчуком, до якого особисто зверталася Софія Мусіївна Фень.

● *Одеса*

Лікар прийшов на село

У Березівці на Одещині перших пацієнтів із навколишніх сіл та райцентру прийняла щойно введена в експлуатацію нова районна лікарня. Поки що — дорослих, та невдовзі тут запрацюють і дитяче та пологове відділення. В новому медичному закладі на 90 ліжок для хворих, лікарів та обслуги створено якнайсучасніші умови. Лікарня, аби менше залежати від зовнішніх чинників, має автономні джерела електро- й водопостачання, добре обладнаний харчоблок.

«Телефонних терористів» у столиці — майже 200

Весь час поповнюється фонотека голосів анонімних абонентів, котрі повідомляють про начебто закладені у різних районах Києва вибухові пристрої.

За словами начальника Головного управління МВС м. Києва Михайла Корнієнка, до січня 1998 року у фонотеці налічувалося більш як 200 таких голосів. Завдяки цьому останнім часом вдалося виявити трьох «телефонних терористів».

Ними виявилися двоє підлітків і один 50-річний громадянин, проти якого порушено карну справу. Всі затримані, за словами М. Корнієнка, були «рецидивістами телефонного терору», оскільки і раніше анонімно повідомляли про начебто закладену вибухівку. Найчастіше «мінують» школи. Як правило, пік «телефонного терору» припадає на весну і осінь, коли на вулиці стоїть хороша погода, а шкільні канікули ще не почалися, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Фотоконкурс «Село очима селян»

А влітку куди? Звісно, — до бабусі

Кажуть, статистика знає все. Та їй не відомо, скільки тисяч міських дітей щорічно від'їжджають до села на канікули.

Ще донедавна в Україні діяла розгалужена мережа піонерських таборів, та й ціни на путівки були доступні — школярі там і відпочивали. Тепер одна дорога — до бабусі у гості. Для багатьох підлітків це чи не єдина можливість «культурно» відпочити влітку, а не марнувати час у підворіттях, вдихаючи випари розпеченого сонцем асфальту.

На сільському клубі заіржавів замок? — байдуже. То нічого, що телебачення транслює лише одну програму, а світло вимикають тричі на день. Головне — корисні для здоров'я сонце, повітря і вода. Такого добра тут вистачає. Відсутність батьків на певний час цілком компенсують дідусі та бабусі. Вони потурбуються і за повноцінне харчування: домашній хлібець, молоко з-під корівки, «свої» фрукти та ягоди онучатам також здоров'я додадуть. А «індустрію розваг» школярі створять собі самі.

«Наш мотоцикл найбільший у світі...», — стверджує Ігор КРАВЧЕНКО (с. Риботин Коропського району Чернігівської області).

«Хлібця покуштуй — і добре вартуй!».
Фото Івана БОНДАРУКА (с. В. Межирічі Корецького району Рівненської області).

Утім, проблемою, де нащадків оздоровлювати, здебільшого переймаються городяни. Сільським дітям з місцем відпочинку все ясно — літо проводять в рідному селі. Та вони (читацькі фотознімки тому підтвердження) про це і не шкодують.

Галина КВІТКА.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА КУКУРУДЗА

Польові новини: зимові жнива

Помиляється той, хто, побачивши це фото, вважає, що ми вирішили повернутися до справ давно минулих — осінньої жнивної кампанії. Знімок зроблено на полях Кіровоградщини минулого тижня.

Як видно, там повним ходом триває битва за хліб насущний. У зв'язку з цим кортить запитати Ю. Карасика: «Чи тримає вельмишановний міністр хід зернозбиральних процесів-97, тобто тепер вже 98, під контролем і на баланс якого року піде зібране?». Хотілося б поставити запитання і Л. Кучмі: «Чи не це мав на увазі Президент, коли говорив про певне поліпшення на ниві вітчизняного сільськогосподарського виробництва? Адже десь там, на півдні, є країни, де рослинництвом займаються впродовж усього року. Ми на підході. Чим не прогрес?».

...В асоціації селянських господарств «Костянтинівська» триває збирання пізніх зернових. Навряд чи комусь з читачів доводилося бачити щось подібне. Кукурудзяне поле вкрите густим туманом. З протилежного краю до нас наближається рівне низьке гудіння. В молоці з'являються дві жовті плями, вони збільшуються, і скоро видно, що то фари комбайна. Він швидко рухається, з шарудінням розсуваючи високі стебла, поглинаючи їх у своєму біло-блакитному череві. В нахиленому боковому склі кабіни відбиваються рівні доріжки снігу між рядків...

Коли в «Костянтинівській» залишилося незібраними чимало гектарів кукурудзи, ніхто вже й не сподівався, що тепер королеві полів хтось дасть раду. Але сталося так, що покинуті поля зробилися полігоном для випробування в зимових умовах олександрійських комбайнів «Лан», і ось тепер щоранку на подвір'ї тракторної бригади в Протопопівці панує надзвичайне для цього сезону пожвавлення — чотири «Лани» ще і ще раз перевіряють і виводять на роботу. Незвичайна операція для колгоспного механізатора — змітання снігу з даху кабіни і горішніх панелей.

Як розповів бригадир Василь Дубенко, «Лан» добре показав себе на цій культурі. Машина не залишає нічого, крім подрібненого листя і потрощених качанів. До слова, можна відразу й орати. КамАЗам, в які розвантажуються комбайни, допомагають вибиратися на дорогу трактори, а «Лани» без проблем пересуваються самостійно і по снігу, і по розкислому грунту.

Крім постійної бригади випробувачів і селян, кореспондент зустрів на полі комерційного директора заводу «Автоштамп» С. Цапюка, який від імені підприємства-виробника відкинув усі сумніви щодо фінансової доцільності зимових випробувань:

— Майбутніх покупців тепер привозимо просто сюди, більш переконливих аргументів, ніж робота серед кучугур, годі й вигадувати. Ось, наприклад, наші партнери із Запоріжжя стежать за поведінкою машин, за тим обсягом робіт з обслуговування, який виконують випробувачі. Зимові жнива — сумна реальність, але, якби селяни мали власну техніку подібного рівня, боротися зі стихією їм не довелося б.

Механізатор асоціації фермерських господарств «Славутич» Запорізького району Запорізької області П. Пешньов цілком задоволений:

— Рішення про придбання одного «Лану» вже прийнято, тепер дивимось, як вони працюють в умовах високої вологості і на вогких грунтах. Мабуть, замовимо ще кілька машин.

Результати зимових жнив радують усіх — і селян, які несподівано отримали додатковий урожай, і виробничників концерну «Лан», яким вдалося розтягти літні випробування на півроку.

Ігор ШИРОКУН.
Кіровоградська область.

Блакитний вагон з блакитної мрії

В акціонерному товаристві «Крюківський вагонобудівний завод» закінчилася підготовка спільного україно-французького проекту зі створення пасажирського вагона європейського класу. Його проектуватимуть у співпраці з фахівцями фірми «Де Дітріш». Партнери детально вивчили можливості одне одного, розробили технічну документацію і підписали відповідний контракт, згідно з яким фінансування всіх робіт здійснюватиме банк «Кредит Комерціал Франс». За словами генерального директора АТ «Крюківський вагонобудівний завод» Володимира Приходька, відкриття саме такої кредитної лінії для України дуже вигідне, оскільки повертати кредити можна буде протягом 13 років.

Перший експериментальний зразок вагона з'явиться вже цього року, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Футбол

«Динамо» починає з перемоги

Лідери чемпіонату України — футболісти київського «Динамо», які перебувають на тренувальних зборах у Німеччині, провели перший контрольний поєдинок. Суперником був клуб «Кайзерслаутерн», який очолює турнірну таблицю чемпіонату бундесліги. Поєдинок відбувся в місті Фортсхаймі у присутності двох тисяч глядачів. Кияни перемогли — 3:1! В українській команді відзначилися: Маковський (45), Дмитрулін (52), Шевченко (53).

Наступну контрольну зустріч динамівці планують провести 17 січня. Їхнім суперником також буде клуб бундесліги — «Мюнхен 1860».

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44,
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 254635.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311005.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0